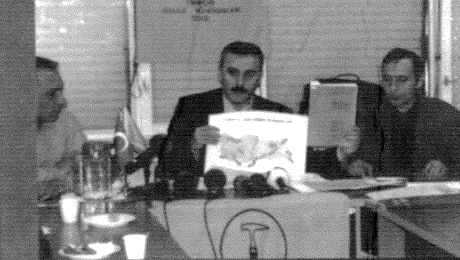
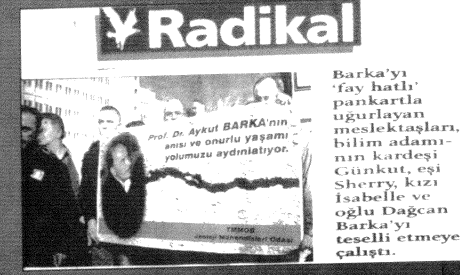
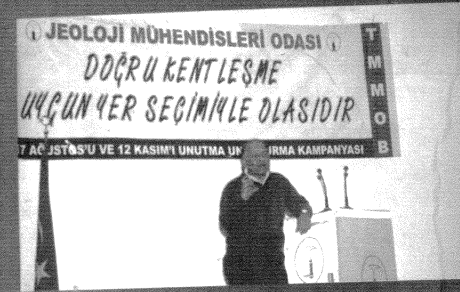

TMMOB
JEOLoji
MÜHENDİSLERİ
ODASI

18. DÖNEM
ÇALIŞMA RAPORU

Bayındır Sk. 7/7 Kızılay/ANKARA
Tel : 0(312) 434 36 01
Faks : 0(312) 434 23 88
www.jmo.org.tr
e-posta : jmo@jmo.org.tr

TMMOB
JEOLoji
MÜHENDİSLERİ
ODASI
18. DÖNEM
ÇALIŞMA RAPORU

2000/2002

025.343 624 553 JEO(54)
xviii

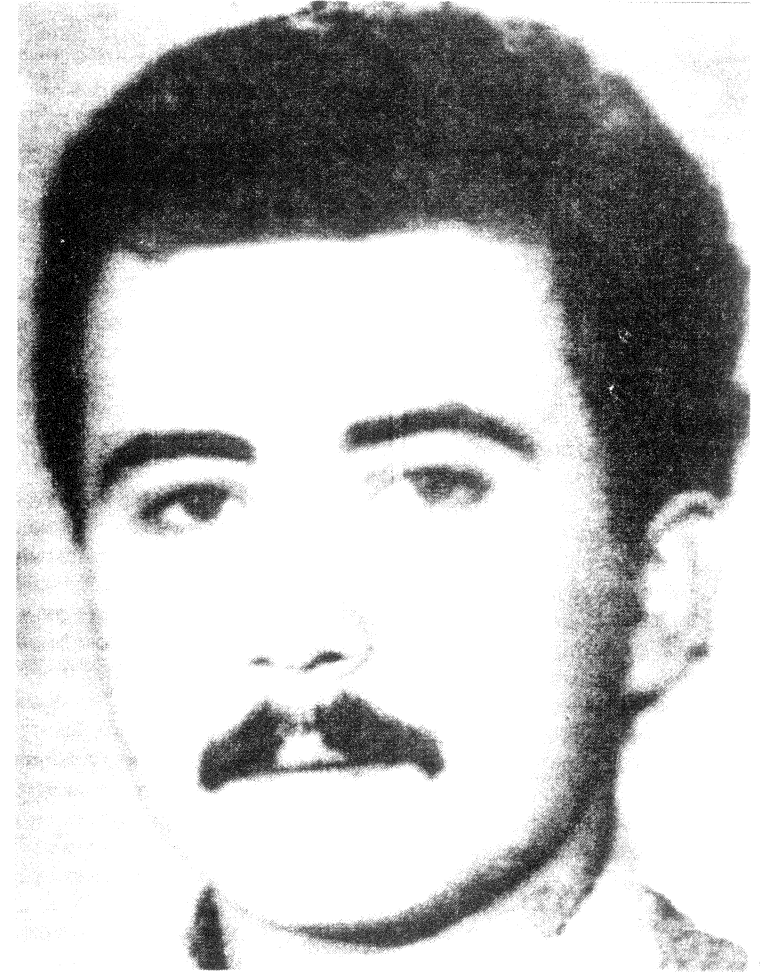
18 TMMOB JEOLJİ MÜHENDİSLERİ ODASI
DÖNEM ÇALIŞMA RAPORU
2000/20002

Tuncel Sığır

İÇİNDEKİLER

YİTİRDİKLERİMİZ.....	i
JMO YÖNETİM KURULU.....	iv
JMO ŞUBE YÖNETİM KURULLARI.....	v
JMO 17. DÖNEM KURUL VE KOMİSYONLARI.....	x
JMO İL VE İŞYERİ TEMSİLCİLİKLERİ.....	xvi
ODA ÇALIŞANLARI.....	xxii
TMMOB JEOLJİ MÜHENDİSLERİ ODASI	
18. OLAĞAN GENEL KURULU GÜNDEMİ.....	xxiii
SUNUŞ.....	1
1-DÜNYADA DURUM.....	1
2-TÜRKİYE.....	6
3- TMMOB"YE BAKIŞIMIZ.....	9
4-MESLEK ALANLARIMIZLA İLİNTİLİ SEKTÖRLER.....	9
4.1 Bilim ve Teknoloji	9
4.2 Doğal Kaynaklar.....	10
4.3 Enerji.....	12
4.4 Kentleşme ve Yerel Yönetimler.....	13
4.5 Ulaşım.....	14
4.6 Çevre.....	15
4.7 Eğitim.....	16
5. YÖNETİM KURULU ÇALIŞMALARI.....	17
5.1 Odamıza kazandırılan mekanlar ve düzenlemelerimiz.....	17
5.2 Şube ve Temsilcilikler.....	23
5.3 Danışma Kurulları.....	26
5.4 Üniversiteler ve Kamu Kurumları ile İlişkiler.....	27
5.5 Öğrencilerle İlişkiler.....	29
6- WWW. JMO.ORG.TR	30
7-TMMOB VE DİĞER ODALARLA İLİŞKİLER.....	30
8-SENDİKALARLA İLİŞKİLER.....	45
9- ULUSLAR ARASI İLİŞKİLER.....	45
9.1 Jeoloji Miras Danışma Kurulu.....	47

9.2 Dünya Jeologlar Örgütü (World Geologist).....	47
9.3 Avrupa Jeologlar Birliği (EFG).....	47
10- JEOLJİ MÜHENDİSLİĞİNİN YETKİ VE SORUMLULUK ALANINA İLİŞKİN ÇALIŞMALAR.....	51
10.1 İmar ve Mühendislik Jeolojisi.....	51
10.2- Deprem ve Diğer Afet Sorunları.....	72
10.3 Madencilik Sektörü.....	74
10.3.1 Bor Mader'leri.....	75
10.3.2 Altın.....	84
10.3.3 Trona.....	112
10.4 Çevre ve Jeoloji.....	117
11-BİLİMSEL-TEKNİK KURUL.....	124
12-BİLİMSEL VE TEKNİK ETKİNLİKLER.....	129
13-DÖNEMİMİZDE DESTEKLENEN KURUM VE ETKİNLİKLER.....	136
13.1.Mühendislik Jeolojisi Türk Milli Komitesi.....	136
13.2.Kil Milli Komitesi.....	136
13.3.Paleontoloji Çalışma Grubu.....	137
14-ONUR KURULU ÇALIŞMALARI.....	137
15-DENETLEME KURULU ÇALIŞMALARI.....	151
16-YAYINLARIMIZ.....	154
17 DÖNEMİMİZ İÇİNDE YAYINLADIĞIMIZ KİTAPLAR.....	158
18-GENEL KURULDA YAPILACAK TÜZÜK ÇALIŞMALARINA YÖNELİK HAZIRLIKLAR.....	160
18 1- YASA TÜZÜK VE YÖNETMELİK ÇALIŞMALARI.....	161
19 HUKUKSAL GİRİŞİMLER VE AÇILAN DAVALAR.....	162
20- EKONOMİK HAKLAR.....	165
21-BASINLA İLİŞKİLER.....	165
22-DELEGE SEÇİMLERİ.....	167
23-BÜRO ÇALIŞMALARI.....	168
24-2000-20002 YILLARI MALİ RAPORU.....	170
25-2000/2001 MERKEZ VE ŞUBE GELİR-GİDER GRAFİKLERİ.....	185
26-BASIN AÇIKLAMALARI.....	215

KADRI ESENTÜRK (1955-2000)

*Onlar ki;
dünyanın son umudu,
soyları tükenmeyen
bîrer şahindirler...
Anısını yaşatacağız.*

**Bilime ve topluma
adanmışlığın
eşsiz örneği,
büyük bilim insanı,
meslektaşımız,
üyemiz, hocamız**

**Prof. Dr. Aykut BARKA'nın
anısı ve onurlu yaşamı
yolumuzu aydınlatıyor.**

**TMMOB
JEOLoji MÜHENDİSLERİ ODASI**

PROF. DR. AYKUT BARKA

Anısı bizlerle olacaktır.

YİTİRDİKLERİMİZ

Alpaslan CAN
Ahmet Osman SÖNMEZ
Münir MENNAN
İlknur KEPENEK
Özer YURTOĞLU
Kenen AR
Asunian ÇETİN
Fuat CEYHAN
Adnan İNAN
Turhan TUZSUZ
Selehattin PELİN
Zeki BAKAN
Ahmet BİÇER
Arif KÜÇÜKAYMAN
Okan TEKELİ
Savaş UÇAKCI
M.Erdoğan İnal
Gürkan YERSEL
Galip SAĞIROĞLU
Sırrı ERİNÇ

JEOLOJİ MÜHENDİSLERİ ODASI YÖNETİM KURULU

Başkan	: Aydın ÇELEBİ
II. Başkan	: İsmet CENGİZ (30.07.2001'e kadar)
	: Dinçer ÇAĞLAN (30.07.2001'den sonra)
Yazman Üye	: Mutlu GÜRLER (30.07.2001'e kadar)
	: İsmet CENGİZ (30.07.2001'den sonra)
Sayman Üye	: Ali KAYABAŞI
Mesleki Uygulamalar Üyesi	: Dinçer ÇAĞLAN (30.07.2001'e kadar)
	: Bülent BAYBURTOĞLU (30.07.2001'den sonra)
Yayın Üyesi	: Ercan BAYRAK (10.02.2001'e kadar)
	: Cevdet ÇAKIR (10.02.2001'den sonra)
Sosyal İlişkiler Üyesi	: Yüksel METİN

DENETLEME KURULU

Kadri ESENTÜRK (6.03.2000)
Bayazıt ERDEM
Aytekin ZİHNİ
Yunus ÜYE
Bahattin Murat DEMİR
Tekin ARIKAL (26.03.2000)

ONUR KURULU

Osman TAŞAN
Ersin ÖNSEL
İlyas YILAZER
Rıfkı BİLGİN
Savaş DİLEK

TMMOB YÖNETİM KURULU

Hakkı ATIL
Çetin KURTOĞLU
Yakup BULUT

TMMOB YÜKSEK ONUR KURULU

Şanver İSMAİLOĞLU

TMMOB YÜKSEK DENETLEME KURULU

Ertuğrul TONGUÇ

JMO İSTANBUL ŞUBESİ YÖNETİM KURULU 5. Olağan Genel Kurul (17 Aralık 2000'e kadar)

Başkan	: Turgut ÖZTAŞ
II. Başkan	: Özkan ÇORUK
Yazman Üye	: M.Atilla KALYONCUOĞLU
Sayman Üye	: Ekrem ARSLAN
Mesleki Uygulamalar Üyesi	: Hadiye Yücel İNCEOĞLU
Yayın Üyesi	: Yıldırım GÜNGÖR
Sosyal İlişkiler Üyesi	: M.Ali ERSEZER

JMO İSTANBUL ŞUBESİ YÖNETİM KURULU (17 Aralık 2000'den sonra)

Başkan	: Okan TÜYSÜZ
II. Başkan	: Yıldırım GÜNGÖR
Genel Sekreter	: Yavuz TANRISEVER
Sayman Üye	: Nurhan ERSİN
Mesleki Uygulamalar Üyesi	: Mümin SOYALAN
Yayın Üyesi	: Oya ÖZGÜVEN (27.03.2001'e kadar)
	: Yüksel ÖRGÜN (27.03.2000'den sonra)
Sosyal İlişkiler Üyesi	: Kadir GÜNAYDIN

JMO İZMİR ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

<i>Başkan</i>	: Hasan BAYKAL (17.04.2000'e kadar, : Selami EREN (22.05.2000'den sonra)
<i>II. Başkan</i>	: Gültekin DİKİLİKAYA (17.04.2000'e kadar) : Alper BABA (22.05.2000-20.11.2001'e kadar) : Semih ÇAKICI (11.12.2001'den sonra)
<i>Yazman</i>	: Ali ÇAKMAKOĞLU (17.04.2000'e kadar) : Özcan ORHUN (22.05.2000'den sonra)
<i>Sayman Üye</i>	: Alper BABA (17.04.2000'e kadar) : Hanife DÖNMEZ (22.05.2000'den sonra)
<i>Üye</i>	: Selami EREN (22.05.2000'e kadar) : Hasan BAYKAL (22.05.2000'den sonra)
<i>Üye</i>	: Yusuf Ali KARAMAN (10.05.2000'e kadar) : Hanife DÖNMEZ (22.05.2000'e kadar) : Doğan ÖZBEK (22.05.2000'den sonra)
<i>Üye</i>	: Özcan ORHUN (22.05.2000'e kadar) : Gültekin DİKİLİKAYA (22.05.2000'den sonra)

JMO TRABZON ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

<i>Başkan</i>	: Tuncay ÖZARMAN
<i>II. Başkan</i>	: Kemal AKDAĞ
<i>Yazman</i>	: Mehmet BAKI
<i>Sayman Üye</i>	: Torun YILMAZ
<i>Üye</i>	: Erdem Nejat YAZICI
<i>Üye</i>	: Fatma GÜLTEKİN
<i>Üye</i>	: Murat ER

JMO ADANA ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

<i>Başkan</i>	: Cavit DEMİRKOL
<i>II. Başkan</i>	: Müzeyyen ŞEVKİN
<i>Yazman</i>	: Nermin AĞIR
<i>Sayman Üye</i>	: Mehmet TATAR
<i>Üye</i>	: Mustafa AKYILDIZ
<i>Üye</i>	: Nurettin PELEN
<i>Üye</i>	: Şenol ŞAHİN

JMO ANTALYA ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

<i>Başkan</i>	: Kutlu TANER
<i>II. Başkan</i>	: Ümit Deniz GÜVEN
<i>Yazman</i>	: Adil ÖKTEM
<i>Sayman Üye</i>	: Hasan AKKOÇAK
<i>Üye</i>	: İrfan KINALI (01.09.2000'e kadar) : V.Fırat ÇALIŞIR (01.09.2000'den- 12.04.2001'e kadar) : Yüksel ATALAY (12.04.2001'den sonra)
<i>Üye</i>	: Nurettin PELEN
<i>Üye</i>	: Musa ALKAN

JMO DIYARBAKIR ŞUBESİ GEÇİCİ YÖNETİM KURULU

<i>Başkan</i>	: Orhan KAVAK
<i>II. Başkan</i>	: Şefik YAŞAR
<i>Yazman</i>	: Atila ÖZOLUK
<i>Sayman Üye</i>	: Muzaffer KAÇAR
<i>Üye</i>	: Cihat PARLAK
<i>Üye</i>	: Fahrettin ÇALAN
<i>Üye</i>	: Remzi YELLİLER

JMO DIYARBAKIR ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

<i>Başkan</i>	: Fahrettin ÇALAN
<i>II. Başkan</i>	: Mehmet KOYUNCU
<i>Yazman</i>	: Murat ATEŞOĞULLARI
<i>Sayman Üye</i>	: Muzaffer KAÇAR (08.05.2001'e kadar) : Zerrin GERGER (08.05.2001'den sonra)
<i>Üye</i>	: Veysi GÜMÜŞ
<i>Üye</i>	: O.Faruk KAYAOĞLU
<i>Üye</i>	: Murat HOCAOĞLU

JMO KONYA ŞUBESİ YÖNETİM KURULU (01.03.2001'e kadar)

<i>Başkan</i>	: A.Baki GÜNAYDIN (01.03.2001'e kadar)
<i>II. Başkan</i>	: Yücel SEVİNÇ (01.03.2001'e kadar)
<i>Yazman</i>	: Ogün ŞANAL (01.03.2001'e kadar)
<i>Sayman Üye</i>	: Levent SAÇLI (01.03.2001'e kadar)
<i>Yayın Üyesi</i>	: Yaşar EREN (01.03.2001'e kadar)
<i>Mesleki uygulamalar üyesi</i>	: Mehmet UZBAŞ (01.03.2001'e kadar)
<i>Sosyal ilişkiler üyesi</i>	: Bekir YAMAN (01.03.2001'e kadar)

JMO KONYA ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

<i>Başkan</i>	: Yücel SEVİNÇ (01.03.2001'den sonra)
<i>II. Başkan</i>	: Mehmet UZBAŞ (01.03.2001'den sonra)
<i>Yazman</i>	: Yaşar EREN (01.03.2001-01.05.2001'e kadar) : Hasan BEKDİK (01.05.2001'den sonra)
<i>Sayman Üye</i>	: Fuat IŞIK (01.03.2001'den sonra)
<i>Yayın Üyesi</i>	: Bayram KAHVECİ (01.03.2001'den sonra)
<i>Mesleki uygulamalar üyesi</i>	: Güler GÖÇMEZ (01.03.2001'den sonra)
<i>Sosyal ilişkiler üyesi</i>	: A.Baki GÜNAYDIN (01.03.2001'den sonra)

JMO 17. DÖNEM KURUL VE KOMİSYONLARI

BİLİMSEL TEKNİK KURUL

Başkan;	D oç. Dr. İlyas YILMAZER
Sekreter:	Ali Kemal AKIN
Doğal Afetler Üyesi:	Dr. Ramazan DEMİRTAŞ
Jeoloji Hizmetleri Üyesi:	Dr. Neşat KONAK;
Mühendislik Jeolojisi Üyesi;	Oktay EKİNCİ
Maden Jeolojisi Üyesi;	Fahrettin ŞENER
Jeotermal Enerji Üyesi;	Adem ULUŞAHİN
Yeraltı suları Jeolojisi Üyesi;	Hasan KIRMIZITAŞ
Çevre Jeolojisi Üyesi:	Zeki ERZENOĞLU
Kıyı ve Deniz Jeolojisi Üyesi:	Dr. Güven ÖZHAN

YAYIN KURULLARI

TÜRKİYE JEOLojİ BÜLTENİ

Cem SARAÇ
Gürol SEYİTOĞLU
Ercan ÖZCAN

JEOLojİ MÜHENDİSLİĞİ DERGİSİ

Mehmet EKMEKÇİ
Selami TOİ RAK
Aydın ARAS (13.08.2001 tarihine
kadar)

MAVİ GEZEĞEN

Ayhan SOL
Candan GÖKCEOĞLU
(19.04.2001 tarihine kadar)
Ahmet APAYDIN
Okan ZİMMİTOĞLU
Jülide YAPMIŞ
Koray TÖRK
Adil BİNAL
Huriye DEMİRCAN
Serkan SEVİM
Ece GÖKPINAR
Ergün TUNCAY
Ayhan AYDIN
Ediz KIRMAN
Nilsun OKAN
M.Akif SARIKAYA

BİLİM DANIŞMANLARI

K.Erçin KASAPOĞLU
Hasan BAYHAN
Mehmet EKMEKÇİ

Reşat ULUSAY
Serdar BAYARI
Vedia TOKER

DİL DANIŞMANI

İlyas YAĞCI

HABER BÜLTENİ

Dündar ÇAĞLAN
Fatma BOZBEYOĞLU
Mirzali TANRIVERDİ
Elif Ö. ÖNDOĞAN
Akman KIRMIZITAŞ
İsmail CİHAN
Deniz ATEŞ
Nilsun OKAN
Zafer DOĞRUEL
Murat DİRİCAN
Ediz KIRMAN
M.Ozan ALPHAN
Necdet ARDA
Ebru TAYŞİNOĞLU
Osman Yücel ŞAHİN

SOSYAL ETKİNLİKLER KOMİSYONU

Özlem OZAN
Özgür Cihan KARASAN
İsmail CİHAN
Deniz ATEŞ
Türkey COŞKUN
Arzu KAYNAR
Banu YAYLACI
Arzu GÜL
Kader BABA

RAPOR İNCELEME KOMİSYONU

Adem ÖNEY
Tayfun KAVAKLI
Nazım KUTLU
Tayfun SEL
Namık GÜNER
İsmet ÜNVER
Oktay EKİNCİ
Yaşar ALKILIÇ
Necmettin GÜR SOY
Şükrü BAY
Gürel ÖZDEMİR
Serdal ÖZTAN
B. Gülek ÖZEL
M. İhsan İÇTEN
Murat DİNÇ
Okan ECİROĞLU
Süreyya SEZER
Fehmi ARIKAN
Nuray YURTSEVEN
Emel KOÇ
Ergün TUNCAY
Adil BİNAL
Harun SÖNMEZ
Ercan BAYRAK
Hüseyin ALAN

ASGARİ ÜCRET KOMİSYONU

Kenan KAYA
Dinçer ÇAĞLAN
Ali KAYABAŞI

KÜTÜPHANE KOMİSYONU

Elif Ö. ÖNDOĞAN
Türkey COŞKUN
Özlem OZAN
Özgür Cihan KARASAN
Deniz ATEŞ

BOR ÇALIŞMA GRUBU

Dursun BAYRAK
Fatma BOZBEYOĞLU
Dündar ÇAĞLAN
İsmet CENGİZ
Aydın ÇELEBİ

ALTIN ÇALIŞMA GRUBU

Tahir ÖNGÜR
Savaş DİLEK
M.Yüksel BARKUT
Bülent CAN
Celal KÖSE
Cevdet ÇAKIR
A:Kemal AKIN
Aydın ÇELEBİ
Ş.Şevki BAYRAKTAROĞLU

WEB SAYFASI KOMİSYONU

Hasan Ali BAYRAK
Özgür Cihan KARASAN

**ULUSLARARASI İLİŞKİLER
KOMİSYONU**

Filiz Ayşe DEMİRCİ GÜR SOY
Ümmühan YOKUŞ
Mesude AYDAN
Aykan MERT
Aydın ARAS
Özgür ACIR
Özgür Cihan KARASAN
Özlem OZAN
Özgü KAŞMER
Ümit TÜRKBEY

JEOLojİK MİRAS DANIŞMA KURULU

Filiz Ayşe DEMİRCİ GÜR SOY
Nihat BOZDOĞAN
Selahattin YILDIRIM
Vedat TOPRAK
Yavuz OKAN
Nihat ZAL
Ali KOÇAK
Bülent BAYBURTOĞLU
Mehmet EKMEKÇİ
Aykan MERT
Yüksel METİN
Özgür ACIR
Özgür Cihan KARASAN

**YASA Tüzük Yönetmelik
KOMİSYONU**

Ali Kemal AKIN
Öztürk AKBULUT
İbrahim VARDAL
Ali OĞUZ
Aytekin ZİHNİ
Yunus ÜYE
Oktay EKİNCİ
Bahattin DEMİR
Hakkı ATIL
Dinçer ÇAĞLAN
Zeki ERZENOĞLU
Hasan KIRMIZITAŞ
Fahrettin ŞENER

TMMOB Tüzük KOMİSYONU

Ali Kemal AKIN

**TMMOB BİRLİK HABERLERİ YAYIN
KURULU**

Şevki BAYRAKTAROĞLU

**TMMOB SANAYİ VE TEKNOLOJİ
KOMİSYONU**

Şevki BAYRAKTAROĞLU
Ümmühan YOKUŞ

TMMOB İNSAN HAKLARI KOMİSYONU

Hatice Erbay ÇALAĞAN

ÖĞRENCİ KOMİSYONU

Akman KIRMIZITAŞ
Ozan ALPHAN
Nilsun OKAN

YAZI İNCELEME KURULU

Haluk AKGÜN (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)
Erhan ALTUNEL (Osman Gazi Üniversitesi)
Ömer AYDAN (Tokai Üniversitesi)
Can AYDAY (Anadolu Üniversitesi)
Ahmet BAŞOKUR (Ankara Üniversitesi)
Serdar BAYARI (Hacettepe Üniversitesi)
Baki CANIK (Ankara Üniversitesi)
Zeki ÇAMUR (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)
Remzi DİLEK (Karadeniz Teknik Üniversitesi)
Vedat DOYURAN (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)
Nusret EMEKLİ (İller Bankası)
Ömer EMRE (Maden Tetkik Arama Genel Müdürlüğü)
Mustafa ERDOĞAN (İstanbul Teknik Üniversitesi)
Şevki FILİZ (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Hasan GERÇEK (Karaelmas Üniversitesi)
Fikret KAÇAROĞLU (Cumhuriyet Üniversitesi)
Nurkan KARAHANOĞLU (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)
K.Erçin KASAPOĞLU (Hacettepe Üniversitesi)
Erkin NASUF (İstanbul Teknik Üniversitesi)
Akın ÖNALP (Sakarya Üniversitesi)
Mustafa ÖNDER (Harita Genel Komutanlığı)
Ahmet SAĞIROĞLU (Fırat Üniversitesi)
Cem SARAÇ (Hacettepe Üniversitesi)
Reşat ULUSAY (Hacettepe Üniversitesi)
Ali UYGUN (GEOS-İstanbul)
Levent TEZCAN (Hacettepe Üniversitesi)
Tamer TOPAL (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)
Asuman TÜRKMENOĞLU (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)
Mahir VARDAR (İstanbul Üniversitesi)
Hasan YAZICIGİL (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)
Yücel YURTSEVEN (Ointernational atomic Energy Agency)
Erdoğan YÜZER (İstanbul Üniversitesi)
Aykut BARKA (İstanbul Teknik Üniversitesi)
Erdin Bozkurt (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)

Durmuş BOZTUĞ (Cumhuriyet Üniversitesi)
Jean CHOROWICZ (Paris IV Üniversitesi, Fransa)
İ.Hakkı DEMİREL (Hacettepe Üniversitesi)
Max DEYNOUX (CNRS-Fransa)
Peter A. DOWD (Leeds Üniversitesi İngiltere)
Mehmet EKMEKÇİ (Hacettepe Üniversitesi)
İsmet GEDİK (Karadeniz Teknik Üniversitesi)
Nilgün GÜLEÇ (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)
Kemal İNAN (Min.ve Enerji B., Avustralya)
Gilbert KELLİNG (Keele Üniversitesi, İngiltere)
İ.Erdal KEREY (İstanbul Üniversitesi)
Alain LEJAY (ELF Aquitaine, Fransa)
Y.Ziya ÖZKAN (Maden Tetkik Arama Genel Müdürlüğü)
Asaf PEKDEĞER (Freie Üniversitesi Almanya)
Doğan PAKTUNÇ (Canmet Min.B.Lab., Kanada)
Muharrem SATIR (Tübingen Üniversitesi, Almanya)
Barry SCOTT (Leicester Üniversitesi, Almanya)
Orhan TATAR (Cumhuriyet Üniversitesi)
Timur USTAÖMER (İstanbul Üniversitesi)
Taner ÜNLÜ (Ankara Üniversitesi)
Hüseyin YALÇIN (Cumhuriyet Üniversitesi)
Şakir ŞİMŞEK (Hacettepe Üniversitesi)
Yavuz ERKAN (Hacettepe Üniversitesi)
Jean-Francois BABİNOT (Provence Marseille Üniversitesi)
Claude GUERNET (Paris Üniversitesi Fransa)
Lawrence BROWN (Hacettepe Üniversitesi)
Candan GÖKCEOĞLU (Hacettepe Üniversitesi)
Semih TEZCAN (Boğaziçi Üniversitesi)
Halim MUTLU (Osman Gazi Üniversitesi)

İL VE İŞYERİ TEMSİLCİLİKLERİ

TMMOB JEOLJİ MÜH. ODASI ADANA ŞUBESİ BAŞKANLIĞI	Cemal Paşa Mah. Bahar Cad. Teras Apt. K No:4	ADANA
HASAN LAGAP	İller Bankası Bölge Mdl.	ADANA
MEHMET ÖZDEMİR	Bayındırlık Mdl.	ADANA
MUSTAFA ZAFER ERTAŞ	Köy Hizmetleri Bölge Mdl.	ADANA
NURETTİN PELEN	D.S.İ. Bölge Mdl.	ADANA
ŞENOL ŞAHİN	M.T.A. Bölge Mdl.	ADANA
ŞEYHO EROĞLU	H.Ömer Mah. Tansaş Üstü N:21	ADİYAMAN
YAŞAR KIBICI	Bankalar 2 Geçiti Abdullah Özsoy İşhanı Giriş Kat 03200 No:10 Afyon	AFYON
AYŞEGÜL YILDIZ	N.Ü. Aksaray Müh. Fak. Jeo. Müh. Bölümü	AKSARAY
KARAHAN ÖKSELOĞLU	Yeniyo Cad. No:78/11	AMASYA
ABDÜLKADIR SUCU	T.K.İ.Genel Mdl. Hipodrum-	ANKARA
AKİF DİLEMRE	M.T.A. A.P.K. Dairesi	ANKARA
ALAATTİN DOĞAN	İller Bankası Genel Mdl. Makine Sondaj Dairesi Kurtuluş-	ANKARA
ALİ BURAK YENER	D.S.İ. Genel Mdl.	ANKARA
Ertan ER	Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü	ANKARA
ARMAĞAN SERDAROĞLU	Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü Varlık	ANKARA
DİLEK KESKİN TOKAT	Teaş Genel Mdl.	ANKARA
ERGÜN MANAV	M.T.A. Enerji Hamm. Etüt Ve Arama Dairesi	ANKARA
GÜLAY SEZERER	M.T.A. M.A.T. Dairesi	ANKARA
GÜRSEL ERUL	Çevre Bakanlığı Çevre Koruma Genel Müdürlüğü	ANKARA
HASAN AYDIN ÖZSAN	Ankara Üniversitesi Jeoloji Müh. Bölümü	ANKARA
İSMAİL ABALIOĞLU	Tpao Genel Müdürlüğü Arama Grubu Balgat	ANKARA
M. GÜRKAN KİCIKOĞLU	Köy Hizmetleri Bölge Müdürlüğü Varlık	ANKARA
MİNE MENEKŞE	Eti Holding A.Ş. Maden Hakları İşletmeler Dai. Bşk. Güvercinlik	ANKARA
MUSTAFA ERDOĞAN	Ankara Büyükşehir Belediyesi Fen İşl. Dai. Bşk. Yapı Malz. Şube Mdl.	ANKARA
MUSTAFA Z. ŞENGEL	E.İ.E. Genel Mdl.	ANKARA
MÜJGAN YILMAZ	İller Bankası Genel Mdl. İçmesuları Dairesi Opera-	ANKARA
MÜRSEL DEMİRBAŞ	M.T.A. Maden Etüt Ve Arama Dairesi	ANKARA
NECDET DANGAZ	S.S.K. İnş. Emlak Dairesi	ANKARA
NURAY YURTSEVEN	M.T.A. Fizibilite Etütleri Dairesi	ANKARA
OKTAY EKİNCİ	D.S.İ. 5. Bölge Mdl.	ANKARA

Ö.HASAN BALSEVER	İller Bankası Genel Mdl. Kanalizasyon Dairesi Opera-	ANKARA
ÖZKAN OLCAY	D.L.H. İnşaatı Genel Mdl. Sincan	ANKARA
R.KADIR DIRİK	Orta Doğu Teknik Üniversitesi Jeoloji Müh. Bölümü	ANKARA
REFAHAT OSMANÇELEBİOĞLU	M.T.A. Jeoloji Etütleri Dairesi	ANKARA
TEMEL TOPÇU	M.T.A. Uzaktan Algılama Dairesi	ANKARA
TMMOB JEOLJİ MÜH. ODASI ANTALYA ŞUBESİ BAŞKANLIĞI	Meltem Mahallesi Arıkent Sitesi B.1. Blok No:251/A	ANTALYA
ÖZLEM ALBAYRAK	Dsi 26. Bölge Mdl. Jeotek. Hiz Şube Mdl.	ARTVİN
ALİ ERGİN	Cumhuriyet Mah. Çine Bul. Güven 4 Apt. A Blok N:46 K:2	AYDIN
MESUT ÜNAL	Köy Hizmetleri Bölge Mdl.	AYDIN
RECEP COŞKUN	Bayındırlık Mdl.	AYDIN
A. NECİP PEHLİVAN	Eski Kuyumcular Mah. Tevfik Sağlam Paşa Sok. N:5 K:2 D:15	BALIKESİR
METİN BULUT	Mta Bölge Mdl.	BALIKESİR
NAMİK ÖZTEKİN	Dsi Bölge Mdl.	BALIKESİR
REFİK BİLALOĞLU	A.T.İ. Etüt Tesis Şube Mdl. Amasra	BARTIN
AHMET ALTUNÇ	Meydan Mah. Tercih 2 İşhanı K: 5 N: 17 Thy Üstü	BATMAN
MEHMET COŞKUN	Bayındırlık İl Müdürlüğü	BAYBURT
AHMET ANGILI	Bozüyük Seramik A.Ş.	BİLECİK
ZEKİ ERDEM BURTANKOÇI	Dsi 94. Şube Müdürlüğü	BİNGÖL
EMİN ÇELİKDEMİR	Cumhuriyet Cad. Eski Türk Ticaret Bankası Üstü 18/6 Tatvan	BİTLİS
H. ALİ UTKU ŞAVKLI	Dsi Bölge Müdürlüğü	BURDUR
BURHAN UÇAKLI	Tki Bölge Mdl.	BURSA
ERTEKİN DÜZGÜNEŞ	Dsi 1. Bölge Mdl. Duaçınarı	BURSA
HASAN AYVAZ	Karayolları Bölge Mdl.	BURSA
M.SUAT OZAN	Köy Hizmetleri Bölge Mdl.	BURSA
YAŞAR FIDAN	İller Bankası Bölge Mdl.	BURSA
ABDÜLKADIR ŞEN	Kalebodur Seramik San. A.Ş.	ÇANAKKALE
AYSEL ORAL	Çanakkale Seramik Fab.	ÇANAKKALE
MEHMET BALKIŞ	Tki Çan Lin. Müess. Mdl.	ÇANAKKALE
M.MUSTAFA COŞKUN	Zafer Çarşısı N:60	ÇANKIRI
HÜSEYİN ÇOLAK	Tki Bölge Müdürlüğü	ÇORUM
KAMBER KIŞ	Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü	ÇORUM
HALİL KUMSAR	Bayramyeri Kurşunlu 498. Sokak Güran İş Merkezi N: 13 K:2 D:12	DENİZLİ

TMMOB JEOLJİ MÜH. ODASI DIYARBAKIR ŞUBESİ BAŞKANLIĞI	Lise Caddesi 2.Sokak Çavuşoğlu 2 Apt. K:1 N:5-6	DIYARBAKIR
DANYAL SEFERBEY	Çevre Mdl.	DIYARBAKIR
FAHRETTİN ÇALAN	Milli Eğitim Mdl.	DIYARBAKIR
GÜLENAY GÜMÜŞ	Köy Hizmetleri Bölge Mdl.	DIYARBAKIR
HANIFI GÜRLER	M.T.A. Bölge Mdl.	DIYARBAKIR
MEHMET BİLGİN	Büyükşehir Belediyesi	DIYARBAKIR
ORHAN KAVAK	Dicle Üniversitesi Maden Müh. Bölümü	DIYARBAKIR
REMZİ YELLİLER	Bayındırlık İl Mdl.	DIYARBAKIR
SÜLEYMAN SAYIN	Karayolları Bölge Mdl.	DIYARBAKIR
ŞEFİK YAŞAR	İller Bankası Bölge Mdl.	DIYARBAKIR
UBEYD SEZER	D.S.İ. Bölge Mdl.	EDİRNE
M.KEMAL ÖNGÖREN	Dsi Bölge Mdl.	ELAZIĞ
NAZIM AKMAN	İller Bankası Bölge Mdl.	ELAZIĞ
NURAY ÖNOĞLU	Fırat Üniversitesi	ELAZIĞ
YRD.DOÇ.DR. MURAT İNCEÖZ	Fırat Üniversitesi Jeoloji Müh. Bölümü	ERZİNCAN
ERKAN KAYALAR	Deprem Arş. Merkezi	ERZURUM
A.NURİ ENGİN	Köy Hizmetleri İl Mdl.	ERZURUM
MÜCAHİT ERÇOŞKUN	Köy Hizmetleri Bölge Mdl.	ERZURUM
OSMAN ALCALI	T.K.İ. Aşkale Linyitleri İşletme Mdl.	ERZURUM
YÜKSEL LELOĞLU	Dsi Bölge Mdl.	ERZURUM
ZEKİ ÜNAL	D.S.İ. Bölge Mdl.	ESKİŞEHİR
HATİCE KUTLUK	Osmangazi Üniversitesi	ESKİŞEHİR
HÜSEYİN GÜL	İki Eylül Cad. Ticaret Sarayı Gökdemir İşhanı K:3 N:38	ESKİŞEHİR
KEMAL OLGUN	D.S.İ. Bölge Mdl.	ESKİŞEHİR
SELAHATTİN KILIÇ	Köy Hizmetleri Bölge Mdl.	ESKİŞEHİR
SERPİL ÖZKAN	Anadolu Üniversitesi	ESKİŞEHİR
ŞENER ALTUN	İller Bankası Bölge Mdl.	GAZİANTEP
ALİ SERİNDAG	İller Bankası 10. Bölge Mdl.	GİRESUN
ÖZCAN ÖZGÜRBÜZ	Giresun Final Dersanesi Fındık Pazarı Dervişoğlu İş Merkezi K:3	GÜMÜŞHANE
ABDULLAH KAYGUSUZ	K.T.Ü. Gümüşhane Mühendislik Fakültesi	GÜMÜŞHANE
ŞENER CERYAN	K.T.Ü. Gümüşhane Müh. Fak.	HATAY
ABUZER AKDOĞAN	İskenderun Demir Çelik	HATAY
VAHİT PIŞKINPAŞA	Kanatlı Cad. Havuzlu Çarşı Parker Aksu Apt. K:2 İskenderun	ISPARTA
MAHMUT MUTLUTÜRK	S.D.Ü. Jeoloji Müh. Bölümü 237 04 28/1212	ISPARTA
METE HANÇER	Süleyman Demirel Üniversitesi	

SAMI YALÇINKAYA	D.S.İ. Bölge Mdl.	ISPARTA
EROL ÖZER	Mersin Üniversitesi	İÇEL
KENAN ESEN	Soda Sanayi A.Ş.	İÇEL
SABRİ DAĞKIRAN	Büyükşehir Belediyesi	İÇEL
ZUHAL ÖZANANAR	G.M.K. Bulvarı 16. Cadde Zümrüt Sitesi A Blok K:2 N: 4	İÇEL
ZÜHTÜ USTA	Köy Hizmetleri Bölge Mdl.	İÇEL
TMMOB JEOLJİ MÜH. ODASI İSTANBUL ŞUBESİ BAŞKANLIĞI	Teyyareci Cemaî Sokak No: 3 Şişli	İSTANBUL
HURİYE TÜRKMEN KOCAGÖZ	İller Bankası Bölge Mdl.	İSTANBUL
HÜLYA DEMİR KILIÇ	Köy Hizmetleri Bölge Mdl.	İSTANBUL
MEHMET TURGUT	İstanbul Üniversitesi Jeoloji Müh. Bölümü Avcılar	İSTANBUL
ÖZAY TURNAOĞLU	Karayolları 17. Bölge Mdl. Zincirlikuyu	İSTANBUL
RAHİM EYÜBOĞLUY	İstanbul Teknik Üniversitesi Jeoloji Müh. Bölümü Ayazağa	İSTANBUL
TMMOB JEOLJİ MÜH. ODASI İZMİR ŞUBESİ BAŞKANLIĞI	554. Sokak N:6 Gümüş Apt. K:4 N: 11 Bornova	İZMİR
A.İBRAHİM KÖKEN	D.E.Ü. Deniz Bilimleri Ve Tek. Ens. Karataş	İZMİR
ERHAN AKAY	Dokuz Eylül Üniversitesi Jeoloji Müh. Bölümü	İZMİR
HAYRİYE BÜYÜKİŞİK	Dsi Bölge Mdl.	İZMİR
MAHMUT DEMİRHAN	Mta Bölge Mdl.	İZMİR
R.TANKUT ÜNAL	Köy Hizmetleri Bölge Mdl.	İZMİR
SEDEF AVCI BÜYÜKOKATAR	İller Bankası Bölge Mdl.	İZMİR
SERAP TURGUT	Karayolları Bölge Mdl.	İZMİR
SUNGUR KEDEK	Torbalı Meslek Yüksek Okulu	İZMİR
MEHMET KURUÇAY	Dsi Bölge Mdl.	K.MARAŞ
TUNCAY GÜRZ	D.S.İ. Bölge Mdl.	KAHRAMANMARAŞ
AHMET ÖZTÜRK	Günaylar İş Merkezi N: 201	KARABÜK
KEZBAN GÜRBÜZ	Hacıcelal Mah. Şehit İsa Kiriş Cad. 522. Sokak Eğribaş Apt. K:2	KARAMAN
AHMET GÜVEN	Dsi Bölge Mdl.	KARS
ALİ KAYA	Dsi Bölge Mdl.	KASTAMONU
ERGÜN YALÇIN	Karayolları Bölge Mdl.	KASTAMONU
MUSTAFA AKSAK	D.S.İ. Bölge Mdl.	KASTAMONU
NESRİN DEMİRKAYA	İller Bankası Bölge Mdl.	KASTAMONU
MEHMET KÜÇÜKTALASLIO	Sivas Caddesi Stad İşhanı No: 516 K:5 Kocasinan	KAYSERİ

SEDAT ÇELENK	D.S.İ. Bölge Mdl.	KAYSERİ
ERDAL PARLAK	Köy Hizmetleri Bölge Mdl.	KIRIKKALE
KASIM ATASOY	Jeoloji Mühendislik Bürosu Zafer Cad. Özak İşhanı K:4 N:34	KIRIKKALE
SEVİM YELBAY	Bayındırlık Mdl.	KIRIKKALE
LEVENT IŞIKSAL	Dsi Bölge Müdürlüğü Lüleburgaz	KIRKLARELİ
YUNUS BAHA ARICI	Kırşehir Organize San. Bölge Müdürü	KIRŞEHİR
Mehmet KILIÇ	Kemal Paşa Mah. Eskihamam Sok. Karacan Apt. No:18 Kat:2 Acısu Karakolu Yanı	KOCAELİ
CIHANGİR ÖZER	Kocaeli Üniversitesi Jeoloji Müh. Bölümü	KOCAELİ
TMMOB JEOLJİ MÜH. ODASI KONYA ŞUBESİ BAŞKANLIĞI	Babalık Mah. Demirci İş Merkezi A Blok K:6 N: 607 Selçuklu	KONYA
BAYRAM KAHVECİ	Büyükşehir Belediyesi	KONYA
FUAT IŞIK	Selçuk Üniversitesi	KONYA
HÜRRIYET GÖRGÜLÜ	İller Bankası Bölge Mdl.	KONYA
M.TACETTİN SERT	Köy Hizmetleri Bölge Mdl.	KONYA
RIZA OLCAY	D.S.İ. Bölge Mdl.	KONYA
HÜSEYİN DAŞCI	Seyitömer Linyitleri İşletmesi Bölge Mdl.	KÜTAHYA
İLKAY GÜVERCİN	Güral Porselen Fab. Hammadde Şefi	KÜTAHYA
KADIR KORKUT	Güney Linyitleri İşletmesi Bölge Mdl.	KÜTAHYA
HÜSEYİN YILMAZ	M.T.A. Bölge Mdl.	MALATYA
RIZA CENGİZ	Turgut Temelli Cad. Tabakhane 1. Sokak Elmalıoğulları Apt. K:6 D:21	MALATYA
MÜMTAZ ÇOLAK	Utku Mah. Çimentepe Caddesi N:14/6	MANİSA
MEHMET ARAS	Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü İçmesuları Şubesi İstasyon	MARDİN
HİDAYET TAGA	Mersin Üniversitesi	MERSİN
ARZU ÇAĞLAYAN	Orgeneral Mustafa Muğlalı İşhanı K:1 N:102	MUĞLA
DURMUŞ AVŞAR	Yeniköy Linyit İşl.	MUĞLA
YÜKSEL AKIN	Geli Bölge Müdürlüğü	MUĞLA
CEMALETTİN SEVİŞ	Muş Belediyesi Fen İşleri Müdür Yardımcısı	MUŞ
M.GÜRHAN YALÇIN	Yenice Mah. Ayhan Şahenk Bulvarı Sanayi Ticaret Odası Binası No:17 Kat:4 Niğde	NİĞDE
RASİM AĞADAYI	Köy Hizmetleri Bölge Mdl.	NİĞDE
OSMAN ÇELİK	Şarkıye Mah. Kazım Karabekir Cad. 11/2 Ordu	ORDU
HASAN KILIÇ	Adapazarı Büyükşehir Belediyesi Planlama Dai. Bşk.	SAKARYA
DİNÇER AĞANOĞLU	İller Bankası Bölge Mdl.	SAMSUN

MERYEM TELATAR	D.S.İ. Bölge Mdl.	SAMSUN
METE TÜRKER	Kılıçdede Mah. M. Özkefeli Bulvarı Yolören Apt. No:32/2 Samsun	SAMSUN
MÜNİR ERGİN	Karayolları Bölge Mdl.	SAMSUN
ABDÜLMECİT KAYAR	Bahçelievler Mah. Nuri Bayam Cad. Kayar Apt. N:3	SİİRT
AHMET EFE	Cumhuriyet Üniversitesi	SİVAS
İ.FIKRİ CADOĞLU	Dsi Bölge Mdl.	SİVAS
MEHMET KOÇAK	Köy Hizmetleri Bölge Mdl.	SİVAS
FADLI ASLAN	Mimar Sinan Mah. 1. Sok. Yıldız Apt. N:11	ŞANLIURFA
RAMAZAN İLHAN	Özel İdare Mdl.	ŞIRNAK
ŞERAFETTİN ÇENGEL	Omurtak Cad. Tülümenler İşmerkezi No.:27 Çorlu	TEKİRDAĞ/Ç ORLU
KASIM ÇAĞLAYAN DEMIREZEN	Bayındırlık Ve İskan Mdl.	TOKAT
TMMOB JEOLJİ MÜH. ODASI TRABZON ŞUBESİ BAŞKANLIĞI	Merkez Postane Aşağısı Maraş Cad. Alemdağ Apt. N:69/7 K:4	TRABZON
ABDURRAHMAN DOKUZ	Karadeniz Teknik Üniversitesi	TRABZON
AYŞE MELEK (ÇAKIROĞLU)	Karayolları Bölge Mdl.	TRABZON
DENİZ GÖÇ	M.T.A. Bölge Mdl.	TRABZON
MEHMET KIRCI	Bayındırlık Ve İskan Mdl.	TRABZON
ŞİNASI HAZNEDAR	Köy Hizmetleri Bölge Mdl.	TRABZON
TURHAN SIVRIKAYA	Kaya İşhanı K:1 İnönü Cad. Akçaabat	TRABZON
MURAT AKDENİZ	Ali Baba Mah. Akkoyunlu Sok. N:2/4	TUNCELİ
MURAT YÜKSEL	Kurtuluş Mah. Ali Galip Kaya Sok. Zihnioğlu İşhanı K:3 D:302	UŞAK
NEVİN AYDINOĞLU AKSOY	Dsi Bölge Mdl.	VAN
ORHAN ZIRHLIOĞLU	D.S.İ. Bölge Mdl.	VAN
CAHİT TOKSÖZ	Mimar Sinan Cad. 77/9	YALOVA
ALİ BALTAŞ	T.T.K. Karadon Müessesesi Mdl.	ZONGULDAK
ÇETİN ALKILIÇ	M.T.A. Bölge Mdl.	ZONGULDAK
EROL ORHAN	Mta Bölge Mdl.	ZONGULDAK
NURHAN UZUN	T.T.K. Genel Mdl.	ZONGULDAK
OKAN PULAT	Karaelmas Üniversitesi	ZONGULDAK
Ö. FARUK BULUTOĞLU	Erdemir Hammde Mdl.	ZONGULDAK
ŞABAN KOÇ	T.T.K. Armutçuk Müessesesi Mdl.	ZONGULDAK
TAHŞİN KUMKUMOĞLU	T.T.K. Üzülmüş Müessesesi Mdl.	ZONGULDAK
ÜMİT GEZİCİ	T.T.K. Kozlu Müessesesi Mdl.	ZONGULDAK

TMMOB JEOLJİ MÜHENDİSLERİ ODASI
18. OLAĞAN GENEL KURULU
15-17 Mart 2002

ODA ÇALIŞANLARI

Tülin YILDIRIM (Büro Amiri)
Deniz IŞIK
Elif Ö. ÖNDOĞAN
İlhan ESİM
Serdar İLHAN
Hasan Hüseyin YEŞİLDOĞAN
Kubilay GÜNDÜZ

LOKAL SORUMLUSU

Şerafettin YILMAZ

ODA DANIŞMANLARI

Selçuk BAYRAKTAR
Ali Kemal AKIN

ODA HUKUK MÜŞAVİRİ

Hatice GENÇ

Odamızın 18. Olağan Genel Kurulu, 9 Mart 2002 Cumartesi günü saat 10.00'da Odamız Kadri Esentürk Toplantı ve Eğitim Salonu'nda (Bayındır Sok. 7/10-11, Yenışehir-Ankara) yapılacaktır. Çoğunluk sağlanmadığı takdirde Genel Kurul, 15-16 Mart 2002 tarihlerinde saat 13.00'da çoğunluk aranmaksızın MTA Genel Müdürlüğü Kültür Sitesi Sadrettin Alpan Salonu'nda aşağıdaki gündemle çalışmalarına başlayacaktır.

Seçimler 17 Mart 2001 Pazar günü 09.00-17.00 saatleri arasında Oda Lokali'nde (Bayındır Sok. 7/1-3 Yenışehir-Ankara) yapılacaktır.

GÜNDEM

1. Açılış ve divan seçimleri,
2. Saygı duruşu,
3. Açılış konuşmaları,
4. Konukların konuşmaları,
5. Komisyonların seçilmesi
6. Çalışma, Mali ve Denetleme Kurulu Raporları'nın okunması, tartışılması ile
17. Dönem Yönetim Kurulu'nun aklanması,
8. Tüzük tasarısının görüşülmesi, karara bağlanması,
9. Komisyon raporlarının görüşülmesi ve karara bağlanması,
10. Dilek ve öneriler,
11. Oda Yönetim, Denetim, Onur Kurulu, TMMOB Yönetim, denetim ve Onur Kurulu adayları ile TMMOB delegasyonu'nun açıklanması.

Seçimler : 17 Mart 2001, saat 9.00-17.00

Yer : Bayındır Sok. 7/1-3, Yenışehir/ankara

SUNUŞ

26-27 Şubat 2000 tarihinde yapılan 17. Olağan Genel Kurul ve seçimler sonucunda göreve gelen Yönetim Kurulu, gücünü üyelerinin bilgi ve ilişki birikiminden, dayanışmasından alan, birilerinin diğerlerini yönettiği değil, herkesin herkesi yönettiği dolayısıyla kimsenin kimseyi yönetmediği bir yönetim anlayışını savunmuştur. Bu yaklaşım merkezi değil, demokratik, katılımcı, çoğulcu, şeffaf, kurumsallaşmış ve üretken bir örgüt olarak, devletten ve sermayeden bağımsız, özerk politikalar oluşturarak topluma, ülkeye, mesleğe ve üyelerine sahip çıkmayı, bilimi ve teknolojiyi, sınıfsal ilişkilerden soyutlamadan, meslek kimliğini yurtseverlik kimliği ile sentezleyerek, uzman bilgisini halkın hizmetine sunmayı gerekli kılar.

Bu çerçevede temsil, katılım ve iletişim kanallarının olabildiğince açık olduğu bir JMO'da, insan haklarına, barış ve demokrasiye inanmış tüm üyelerin kendilerini özgürce ifade edebilmelerinin, var edebilmelerinin ve yeniden üretebilmelerinin koşullarını geliştirmek azminde olmuştur. Yönetim tasarımıımızda ülkemiz, halkımız, mesleğimiz ve meslektaşlarımız için bir nebze de olsa sorumluluk duyan tüm meslektaşlarımızı kapsama anlayışı egemendir. Bu çabamızın, küçük de olsa, yaşanası bir ülke ve dünya içinde oldukça anlamlı olduğunu düşünüyoruz.

Yeni dünya düzeni ve küreselleşmenin dayattığı özelleştirme, taşeronlaştırma, sendikasılaştırma, örgütsüzleştirme ve son tahlilde ulusal ve toplumsal olarak köleleştirmeye karşı kararlı bir duruş oluşturulması, yönetimimizin başat hedeflerinden oluşmuştur

Bu ilkesel yaklaşımlarımızı paylaştan meslektaşlarımız ve diğer mühendislik disiplinlerindeki arkadaşlarımızın JMO ve TMMOB'ye sahip çıkacağı, örgütlerimizin gelişmesine önemli katkılarda bulunacağı inancındayız.

1-DÜNYADA DURUM

Kavramların ekseri realiteyi açıklama, bilince çıkarma gibi bir işlevi olduğu sanılır. Oysa gerçek dünya'da durum hiç de öyle değildir. Kavramlar gerçeğin ortaya çıkarılmasından çok, gerçeğin üstünün örtülmesine hizmet ediyor. Ekseri gerçekliğin anlaşılmasından çok anlaşılmasının hizmetine koşulmuş durumdadırlar. Örneğin kapitalizm dememek için, Pazar ekonomisi, emperyalizm dememek için küreselleşme, kaos dememek için Yeni Dünya Düzeni, Burjuva düzeni dememek için çoğulcu sistem veya liberal demokrasi deniyor.

*Jeoloji Mühendisleri Odası'nın 18. Döneminde (2000-2002)
yürütülen çalışmalara doğrudan katkı koyan; eleştiri, görüş ve önerileriyle
destek olan tüm kişilere, kuruluş ve kurumlara,
tüm şubelerimiz ve bağlı birimlerinin yönetici ve üyelerine,
il ve işyeri temsilciliklerimizde görev ve sorumluluk almış tüm mensuplarımıza,
özveri ile çalışan Oda personelimize
teşekkür ederiz.*

Saygılarımızla,

18. Dönem Yönetim Kurulu

2000 li yıllarda sermayenin küresel saldırısı sonucunda açlık, yoksulluk, konut, iş sorunu çığ gibi artmaya başladı. Yüz milyonlarca insan eğitim, sağlık, sosyal güvenlik olanaklarından parası koşullarında yararlanmaya başladı. Deyim yerindeyse "paran kadar sağlık", "paran kadar eğitim" uygulanmaya konuldu. Bilgi -teknoloji egemen sermaye sınıfının elinde ezilen yoksul sınıf ve halklar aleyhine alabildiğince kullanıldı.

Bugün 6 milyarlık dünya nüfusunun %25'inden fazlası yoksulluk sınırının altında yaşıyor. İşsizlik alabildiğine artmış (eski doğu bloku ülkelerinde %20'nin üzerinde, az gelişmiş/geri bırakılmış ülkelerde 1 milyarın üzerinde , gelişmiş batı Avrupa ülkelerinde ise %5-20 arasında değişmektedir).

General Motors'un yıllık cirosu Danimarka'nın GSMH'sından fazla. Exxon'un cirosu Norveç'in, Toyota'nın cirosu da Portekiz'in GSMH'sından daha fazla. En büyük dört çok uluslu şirketin yıllık cirosu Çin'in GSMH'sına eşit; ama, tüm Afrika Kıta'sının GSMH'sından fazla.

Dünyada üç milyar insan günde iki dolardan az, 1.3 milyar insan da günde bir dolardan az gelirle" yaşıyor.

Evet kapitalizm küreselleşiyor ama Üçüncü Dünya'nın Emperyalist Dünya'ya borcu da iki trilyon doları aşmıştır. Bunun borç ödeyenler cephesinde ortaya çıkardığı manzara Afrika ülkesi olan Mozambik'te doğan çocukların dörtte birinin yirmi yaşına basmadan sıradan hastalıklardan ölmesi bu ülkenin sağlığa ve eğitime ayırdığı kaynağın iki katını dış borç ödemeye tahsis ettiğiidir.

Ortalama bir Amerikalı yılda 20 ton yeni madde, 12 ton kömüre eşit de enerji kullanıyor. Eğer 2000 yılından başlayarak, Üçüncü Dünya'nın insanları da ortalama bir ABD'li kadar enerji kullanmaya kalkarsa, enerji tüketimini 14 kat artırmak gerekecek ve dünyanın tüm enerji rezervleri 2014 yılında tükenecek.

Üçüncü Dünya'nın insanları da ortalama bir Amerikalının, Avrupalının beslenme düzeyini taktik etmesi durumunda, dünya hububat üretimini 8 kat artırmak gerekecek.

Dünyamızda 1.2 milyar insan yeterli beslenemiyor veya açlık sınırında, sağlığa uygun içme ve kullanma suyuna sahip olmayan 1.3 milyar insan var. Zenginlik artarken yoksulluğun ve sefaletin de derinleşmesi, kapitalist üretimin mantığıyla çelişiyor. 1800 yılında bugünkü anlamda "gecekondularda yaşayan nüfus 7 milyondu;şimdilerde gecekondularda yaşayan nüfus 600 milyonu aşıyor. Dünyada yeterli beslenemeyen ya da açlık sınırında yaşayan insanların bu durumdan kurtulabilmesi

için 40 milyon ton hububat gerekiyor. Buna karşılık her yıl zengin ülkelerde hayvanları beslemek için 540 milyon ton hububat harcanıyor. Üçüncü Dünya Ülkelerinde üretilen hububatın önemli bir bölümü kendi açlarını doyurmak için değil, 'aşırı gelişmiş' ayrıcalıklı ülkelerin hayvanlarını beslemek için kullanılıyor. Ortalama bir Kanadalı, ortalama bir Etopyalıdan 436 kat fazla enerji kullanıyor. ABD'de kişi başına 112 kilo, Hindistan'da 2 kilo, Türkiye'de 16 kilo et tüketiliyor.

Dünyanın geri kalanının da 'Aşırı kalkınmış' ayrıcalıklı ülkeleri taklit etmeleri halinde bugün üzerinde yaşadığımız gibi beş veya altı gezegene ihtiyaç olacağı ileri sürülüyor. Bir başka tahmine göre de, bütün 'az gelişmiş ülkelerin' Batı modelini taklit etmeleri, onun kadar üretip, onun kadar tüketip, onun kadar kirletip, onun kadar tahrip etmeleri halinde, dünya'nın doğal ve enerji kaynakları ancak bir hafta (yedi gün) dayanabilecektir.

1980'li yıllarda Sahra'nın güneyindeki Kara Afrika'nın en yoksul ülkelerinde kişi başına tüketim beş kat azaldı. Sağlık harcamaları %50, eğitim harcamaları da %25 azaldı. Bir bütün olarak alındığında bugün Afrika Kıtası'nda yaşam standardı 1960'lardaki düzeyin altında. Ve bu hızlı düşüş neo-liberal "yapısal uyum" ve "istikrar" programlarının marifetidir.

Dünyada büyük sermayenin kârları hızla yükselirken yoksulların, bir gelirden mahrum olanların, evsizlerin, işsizlerin, sosyal güvenlik şemsiyesinden mahrum olanların vb. sayısı da hızla artıyor. 1996 yılında en büyük beş yüz Amerikan şirketinin kârı %23,3 oranında arttı. 1992-1995 arasında da en zengin %1 ailenin ABD'de ulusal zenginlikten aldığı pay %30,2'den %35,1'e yükseldi. Oysa ücretlilerin yarısının reel geliri 1989'daki düzeyde kaldı. 358 dolar milyarderinin serveti dünyanın yoksul yarısının gelirine eşit. Dünya nüfusunun en zengin %20'si dünya gelirinin %85'ine el koyuyor. Dünya nüfusunun en zengin %20'si ile en yoksul %20'si arasındaki gelir farkı otuz yıl önce 30'a 1'di, bugün 78'e 1'e yükselmiş durumda.

Esasen kapitalizmin tahribatı az gelişmiş/geri bırakılmış ülkelerde yaşanırken gelişmiş kapitalist ülkelerde de hızlı bir yoksullaşma/sosyal devletten uzaklaşma aşama aşama devam etmektedir. Ancak deyim yerindeyse neredeyse tam bir sosyal korumanın egemen olduğu gelişmiş kapitalist ülkelerde yoksullaşmanın zaman alacağıda aşıkardır. Burada dikkat edilmesi gereken bu ülkelerdeki eğilimin/gidişatin nasıl olduğudur. Dünyada büyük sermayenin kârları hızla yükselirken yoksulların, bir gelirden mahrum olanların, evsizlerin, işsizlerin, sosyal güvenlik şemsiyesinden mahrum olanların vb. sayısı da hızla artıyor. 1996 yılında en büyük beş yüz Amerikan şirketinin kârı %23,3 oranında arttı. 1992-1995 arasında da en zengin %1 ailenin

ABD'de ulusal zenginlikten aldığı pay %30,2'den %35,1'e yükseldi. Oysa ücretlilerin yarısının reel geliri 1989'daki düzeyde kaldı. 358 dolar milyarderinin serveti dünyanın yoksul yarısının gelirin e eşit. Dünya nüfusunun en zengin %20'si dünya gelirinin %85'ine el koyuyor. Dünya nüfusunun en zengin %20'si ile en yoksul %20'si arasındaki gelir farkı otuz yıl önce 30'a 1'di, bugün 78'e 1'e yükselmiş durumda.

Yedi milyon nüfuslu İsviçre'nin yıllık gelirinin yarım milyar insanın yaşadığı Afrika'nın yıllık gelirin e eşit olduğuna, 1979-1995 yıllarında ABD'de en zengin %20'nin geliri %26 arttığı halde, nüfusun en yoksul %20'sinin geliri aynı dönemde %9 oranında geriledi (Le Monde Diplomatique, Ağustos 1997). Bu ülkede işsizlik sigortası işçilerin sadece %35'ini kapsıyor. İngiltere'de 1979-1992 arasında en zengin %10'un geliri %62 oranında artarken, en yoksul %10'un geliri %17 oranında azaldı. Aynı dönemde yoksulluk sınırının altında yaşayanların oranı da %9'dan %25'e yükseldi (Le Monde Diplomatique, Ağustos 1997).

Avrupa Birliği, üye devletlerinde on sekizbuçuk milyon işsiz, elli milyon yoksul yaşadığını hatırlamalıdır.

Piyasa ekonomisi, küreselleşme ve onca övünülen "enformasyon toplumu" "yol almaya" devam ederken, yoksulluk da hızla ilerliyor. 1960'lı ve 1970'li yıllarda yoksulluk tanımına dahil (günde bir dolardan az gelire sahip) insan sayısı iki yüz milyon kadardı. 1990'ların ilk yarısında da iki milyar. Doğu Avrupa ve Bağımsız Devletler Topluluğu'nda yoksulluk sınırının altında yaşayanların sayısı 1994'de yüzondokuz milyona yükseldi. Bugün bu rakam 200 milyonun üzerinde. Neo-liberal politikaların geçerli olduğu yaklaşık on beş yılda dünya yoksullarının sayısı tam on kat artmış bulunuyor.

Bugün dünyada çalışabilir durumda yaklaşık 3 milyar yetişkin insan var ve bunların önemli bir bölümü bir işten ve gelirden yoksunken, üç yüz milyon çocuk tarifi imkansız şartlarda çalıştırılıyor. İki yüz elli milyon çocuk okula gidemiyor. Yüz milyondan fazla çocuk da sokaklarda "yaşıyor". Yirmi milyon köle çocuğun varlığından söz ediliyor ve bu asla şaşırtıcı değildir. BM Mülteciler Yüksek Komiserliği, 1975'de iki milyon mülteci varken, 1995'de mülteci sayısının yirmi yedi milyona bugün ise 40 milyona yükseldiğini bildiriyor.

Üçüncü Dünya Ülkeleri (bu ülkelerin emekçileri ve yoksulları) son on beş yılda emperyalist ülkelere bir buçuk trilyon dolar borç ödediler ve borçları artmaya devam etti. Bugün bu ülkelerin dış borçları iki trilyon doları aşmış bulunuyor. 1980'de bu ülkelerin toplam borcunun beş yüz milyar dolar olduğu hatırlanırsa, borç vermenin borç

verenler için ne kadar "kârlı", borç ödeyenler için de nasıl bir yıkım olduğu anlaşılacaktır.

Bugün ortaya çıkan devasa ekonomik-toplumsal-ekolojik sorunların kaynağında, kapitalizmin üretim tarzının mantığı ve işleyişi bulunuyor. Dolayısıyla kapitalist mantığın ve işleyişin ortaya çıkardığı sonuçları tartışma konusu yapılmadığı, küreselleşme-pazar ekonomisi egemen anlayışının ön plana çıkarılmaya devam edildiği süreçte, insanlığın ve dünyanın sorunlarını çözme noktasında bir adım yol alınamamış olacaktır.

İnsanlığın ulaştığı 'yeni tarihsel kavşakta' tutulacak yol, hayati bir önem taşıyor. Artık sermaye uygarlığı sadece açlık, yoksulluk, hastalık sosyal kötülükler ve felaketler üretmiyor. İnsanlığın ve uygarlığın sonunu getirebilecek ekolojik yıkım ve felaketler de üretiyor.

Küresel ölçekte ortaya çıkan bu durum Kapitalizmin ikinci dünya savaşında sonra 70'li yılların sonuna kadar devam eden genişleme döneminden sonraki son 25 yıllık süreçte ortaya çıkan yapısal krizin sonuçlarıydı. Kapitalist krizi aşmanın yolu dünya ölçeğinde talebi canlandırmak, Güney – kuzey ülkeleri arasındaki gelir farkını yok etmektir. Oysa emperyalist ülkelerde "refah devleti" üçüncü dünyada "ulusal kalkınmacı devlet" tasfiye edilerek dünya ölçeğinde gelir dağılımı iyice bozuldu.

Çokulusu şirketlerin ihtiyaçlarına yanıt veren liberalleşme politikaları deregulasyon (devletin yeniden düzenleme ve denetleme yetkisinin kaldırılması) özelleştirme ve buna uygun devlet – toplum anlayışı ulus devletleri, sermayenin önünü açan birer baskı ve şiddet aracına dönüştürüyor. İşsizlik, yoksulluk, gelir dağılımındaki adaletsizliklerin devletin ilgi alanının dışına çıktığı süreç yaşanıyor.

Emperyalist devletler bir yandan dünya ölçeğinde sermayenin hareketliliğini, serbestliğini sağlayacak düzenlemeleri yaparken, bir yandan da bölgesel ölçekte birliklere yöneliyorlar (örn: EFTA, AB, NAFTA). Bölgesel ölçekte örgütlenmeler, hem bölge içinde hem de emperyalist ülkeler arasında Pazar payı, rekabet ve etkinlik konusunda sürekli gerilimlere neden oluyor.

Süper emperyalist ABD "11 Eylül 2001" tarihinden sonraki süreçten dünya ülkeleri üstündeki denetimin adresinin kendisi olduğunu kabul ettirdi. Emperyalist Avrupa'nın (İngiltere, Fransa, Almanya) desteğiyle bu gücü bir süre daha götürecektir görünse de işsiz ve yoksullaşanların sayılarının emperyalist merkezlerde de giderek artması ideolojik manipülasyonun aracı işlevini taşıyan küreselleşme,piyasa ekonomisi,bilgi toplumu vb.türünden kavramların gerçekte taşıdığı anlamlarının da sistemin

içinde bulunduğu derin krizi örtülemekte kullanıldığının açığa çıkartılacağına bir göstergesidir.

2-TÜRKİYE

Türkiye'nin, siyasi tercihinin sonucu olarak benimsediği kapitalist sistem ile bütünleşme süreci 1946'lerden itibaren hızlanmıştır.

Özellikle 1980'den sonra üretim ekonomisi yerine, rant ekonomisi öne çıkarılmış, son yıllarda katlanarak artan dış borcumuz, (Sayıştay Raporunda da belirtildiği gibi) ulaşılabilen bilgilere göre 125 milyar dolara ve iç borcumuz da 65 milyar dolara yükselmiştir. Bu miktarın daha yüksek olduğu tahmin edilmektedir. 1980'lerden sonra uygulanan politikaların yol açtığı gelir dağılımı bozulması, 1990'larda artarak devam etmiş, hane gelirleri açısından en zengin % 1 ile en yoksul % 1 arasındaki gelir farkı 240 kata, en zengin aile ile en yoksul aile arasındaki gelir farkı ise 1.843 kata ulaşmıştır. Kamu yatırımlarından tamamen vazgeçilmiş, kaynaklar borç faizlerine, sermayenin ihtiyaçlarına ve milyarlarca dolarlık silah siparişlerine harcanmıştır. Aynı dönem içerisinde öz itibarıyla kamu kaynaklarından beslenen denetimsiz bir özel sektör yaratılmıştır. Vergilendirilmekten vazgeçilen bu sermaye kesimlerinden yüksek faizlerle borç alınmaya başlanılmıştır. Üretimden uzaklaşan, amaç dışı teşvik kredileriyle, dövizle yatırımlarla ve faiz-rant gelirleri ile palazlanan spekülasyon bir sermaye grubu ortaya çıkmıştır. Kentte ve kırdaki emeği ile geçinen halkımızın yarattığı tüm birikimler, bu azınlık grubu tarafından borçlanma mekanizması aracılığıyla yağmalanmıştır. ve özelleştirme adı altında üretim sektöründeki KİT'lerin tasfiye süreci başlatılmıştır.

Bu süreçte devlet özellikle 1990'dan sonraki yıllarda ekonominin yönlendirilmesi işlevini tamamen yitirmiştir. Ekonominin birikim öncelikleri, kısa vadeli dış sermaye girişlerinin özendirilmesine dayandırılarak, ülke geleceğinin kısa süreli ve yapay büyüme kazanımlarının üzerine kurulması tercihi yapılmıştır. Bu tercih, ekonomiyi tamamen konjonktürel ve dışsal olgulara bağımlı hale getirmiş ve ekonomi mini büyüme-kriz-istikrar sarmalına girmiştir. Özel sektörün birikim tercihleri, reel üretici sektörlerden uzaklaşarak spekülasyon birikim alanlarına yönelmiştir. Kaynak tahsisine rantiyeler egemen olmaya başlamış; işgücü piyasalarında kural dışılaştırma artmış ve gelir dağılımındaki bozulma, ücretli çalışanların %90'ını yoksulluk ve açlık sınırının altında yaşamaya mahkum etmiştir. Bu süreçte kamu mallarının, gelir yaratılması amacıyla kelepçe bedellerle, belirli kesimlere "özelleştirme" adı altında peşkeş çekilmesi de aynı politikaların bir uzantısı olarak benimsenmiştir. Ekonominin öz kaynakları, küresel sermayenin spekülasyon kazanç alanlarına çekilmeye çalışılmıştır. Bu ça-

balar "yapısal reform ve enflasyonu düşürme politikası" söylemi altında, ulusal ve uluslararası sermayeye doğrudan bir rant aktarma ve örgütlü yolsuzluklar süreci olarak sürdürülmüştür.

Bütçeler, sosyal devlet ilkelerinin gereklerini yerine getirme anlayışından tümüyle uzaklaştırılarak, kendi işlevleri tamamıyla bir iç borç faizi idaresine indirgenmiştir. Türkiye'deki mali sistem, sadece belirli bir süre içerisinde yeterli gelirin toplanıp toplanamayacağı aritmetik hesabına dayanan bir politikanın sarmalına girmiştir. Kamu yönetiminde açıklığın yerini gizlilik ve yolsuzluk almıştır. KİT'erde yolsuzlukların yapıldığı ve özel bankaların içinin örgütlü suç gruplarınca boşaltıldığı bir süreç yaşanmıştır. Bankaları hortumlayan ve KİT yolsuzluklarını yapanların, devletin en üst ve stratejik mevkilerinde yer alan kişilerin yakınları olduğu gündemdedir.

Yine dönemin en önemli özelliklerinden birisi de, basın kamu kaynaklarıyla beslenerek birkaç sermaye grubunun güdümünde olmasının olağan hale getirilmesidir. Böylece haber alma özgürlüğü ile birlikte, ülkenin emek ve demokrasi güçlerinin görüş ve önerilerini kamuoyuna aktarma ve kamuoyu yaratma olanakları da kısıtlanmıştır. Yargı bağımsızlığı ortadan kaldırılmış ve hukukun üstünlüğü yerine, her kademe mafyalaşmanın yaşandığı bir çürümüşlikle karşı karşıya kalınmıştır. Her kriz döneminde demokratik haklar biraz daha kısılmış, emek örgütlenmesi dağıtılmış ve demokratik kuruluşlar üzerindeki baskılar artırılmıştır. Düşünce üzerindeki baskı, dünyanın hiç bir ülkesinde olmadığı ölçüde yoğunlaşmıştır. Ülkemiz insan hakları ihlalleri, yargısız infazlar, faili meçhuller ve kayıplar diyarına dönüştürülmüştür. Herkes üzerinde travma etkileri yaratan ve on yıldan uzun bir süre devam eden silahlı çatışma döneminde toplumumuz yaralanmış, binlerce insan yaşamını yitirmiş, sakat kalmıştır. Bu dönemde 1 00 milyar dolar harcanmış ve büyük bir göç olayı yaşanmıştır.

Türkiye'de son yirmi yılda ortaya çıkan ekonomik ve sosyal durum 24 Ocak (1980) kararlarıyla uygulamaya konulan ve yirmi yıldır devam ettirilen yeni liberal politikalar sonuçlarıdır. IMF ve Dünya Bankası tarafından yapısal uyum programları olarak dayatılan; devletin küçültülmesi (Özelleştirme ve kimi kurumların kapatılması), sosyal harcamaların kısılması,(Eğitim, sağlık harcamalarının azaltılması, paralı hale getirilmesi), sermaye hareketlerini kolaylaştıracak düzenlemelerin yapılması (32 sayılı kararname ile yapılan düzenleme ile sıcak para giriş ve çıkışlarının sağlanması), gümrük tarifelerinin kaldırılması, ekonominin ihracata yönlendirilmesi politikaları Türkiye'de uygulanmakta ve uygulanmaya devam edilmektedir.

Çalışma süresi içinde (2000 – 2001) iflas eden ekonomik yapı, Kasım 2000 ve Şubat 2001 krizlerinden sonra tamamen IMF'nin direktifleri doğrultusunda yönlendirilmektedir. Uluslar arası finans çevrelerinin istekleri doğrultusunda Güçlü Ekonomiye Geçiş Programı (GEGP) hem devlet – ekonomi ilişkilerinde bir yeniden yapılandırmayı, hem de devletin toplumsal sınıflar ile olan ilişkilerinde köklü dönüşümleri hedeflemektedir. Bu anlamda 24 Ocak 1980 süreciyle başlayan Türkiye ekonomisini dünya ekonomisiyle bütünleştirmeyi hedefleyen uyarlamaların son adımı durumundadır. Nisan – Mayıs 2001'de hazırlanan GEGP, para piyasaları üstünde düzenlemelerle parasal sermayenin krizden çıkarılmasının programıdır. GEGP ile yurtiçi talep düşürülerek, ihracat için fazlalık yaratılması, Özelleştirme ve kuralsızlaştırma ile yeraltı ve yerüstü kaynaklarının yabancı sermayenin güdümüne bırakılması programlanmaktadır ve GEGP hiçbir sanayileşme hedefi taşımamaktadır. GEGP 'nin somut ifadesi IMF ile yapılan 18. stand – by anlaşmasında yapılacaktır. Kamu sektörü GSMH 'nin % 6.5 'i kadar faiz dışı fazla verecek, tasarruf önlemleri devam edecek, kamu sektörü reformu tamamlanacak, KİT'lerde çalışanların üçte ikisi çıkarılacak, yeni kamu borçlanmalarına geçilecek, özel bankalar sermaye aktarımı ile güçlendirilecek, kamu bankaları küçültülecek, şirket borçları yeniden yapılandırılacak, kamu arzileri satışı yıl sonuna kadar tamamlanacak, yabancı sermaye için eylem planı uygulanacaktır. Ayrıca Bölge Müdürlüklerinin (Köy Hizm. , DSI, TEK) mart ayına kadar kapatılması hedeflenmektedir.

IMF üçer aylık sürelerle Türkiye Ekonomisini denetleyerek yukarıdaki hedeflerin uygulanma durumuna göre kredileri serbest bırakacaktır.

DSP, MHP, ANAP hükümeti IMF'nin güdümü ve denetimi altında hareket etmekten öte toplumsal hiçbir soruna yapıcı bir müdahalede bulunmamaktadır. Parlamento iradesinin hükümete, hükümet iradesinin IMF'ye devredildiği bu süreç, çözümsüz politikaların çözüm olarak sunulduğu, Anayasa'da 1999 yılında özelleştirme ve tahkim değişiklikleri yapıldıktan sonra bugüne kadar çıkarılan 60 'ın üzerindeki temel yasalarla yapısal uyarlamaların sonucuna yaklaşıldığı bu dönem gelecek için çıkış sunmamaktadır.

Küreselleşme ile birlikte sivil toplumcu anlayışın etkileri ortaya çıkmış devletle, siyasi partilerle, diğer örgütlerle ve piyasayla ilişkilerinde daima sorunlar yaşanmış ve yaşanmaya devam etmektedir. ESK, Sivil İnisiyatif, Avrupa Birliği Vakfı bu tartışmaların yaşandığı örnekleri oluşturmuştur.

Günümüzde TMMOB'de dünyayı, Türkiye'yi TMMOB'yi farklı algılayan iki yaklaşım söz konusudur. Bunlardan birincisi TMMOB'YI korporatist ya da sivil toplumcu

bir anlayışın etkisindeki sağ değerlendirmelerdir. Diğeri ise sınıflı toplumu veri kabul eden TMMOB'yi halka bütünleşik tanımlayan sol değerlendirmelerdir. Bu farklılıkları görmeden yada önemsemekten politika belirlemek son derece yanlıştır.

3- TMMOB'YE BAKIŞIMIZ

Sermayeye dayalı ekonomik, siyasal, kültürel, askeri ilişkilere karşı bağımsızlık demokratik hukuk devleti, ülke halklarından yana politikaların savunucusu olur,

Devlette idari ve ideolojik yönden bağımsızlığını varlık nedeni sayar. Yasal bir kuruluş olması bu durumu değiştirmez.

Toplumsal muhalefetin tüm kesimleriyle birlikte örgütlenme ve mücadele birlikteliğini sağlamayı hedefler.

Kamusal denetimi ezilen, sömürüye maruz kalan kesimlerin ihtiyacı ve talepleri doğrultusunda ele alır. Mesleki çıkarı kamusal denetlemenin üzerine koyamaz.

Meslek şovenizmine karşı mücadele eder. Mesleki şovenizmin egemen siyasal sistemin işine yarayan, örgütü zayıflatıcı bir işlevi olduğunu kabul eder.

Örgütsel verimliliği artırmak için mekan ve olanakların ortak kullanımını ekonomik açıdan güçsüz birimlerin desteklenmesini kabul eder.

4-MESLEK ALANLARIMIZLA İLİNTİLİ SEKTÖRLER

4.1-Bilim ve Teknoloji

Ülkemizin geçmişinde Bilim ve Teknoloji Politikaları sadece DPT'nin Beş Yıllık Kalkınma Planları'nda ve birkaç ilgili kurumun raporlarında konu edilmiş ve bu alanda bugüne değin yeterli hiçbir somut adım atılmamıştır .Türkiye halen AR-GE harcamaları açısından, dünya ülkeleri sıralamasında en sonlarda yer almaktadır .Ülkemiz kalkınma stratejilerini ulusal bilim ve teknoloji politikası temellerine oturtmak yerine bu alanı sürekli göz ardı ederek adeta bir geride kalma anlayışını benimsemiştir .

Oysa, bütün alanlarda, günümüzün jenerik teknolojilerine egemen olmak ve bu teknolojiler tabanında innovasyon (yenilik) yeteneğini kazanmak, mevcut sistem içinde bile kendi varlığını sürdürebilmenin ve dünya nimetlerinin paylaşımında kendi çıkarlarını koruyabilmenin olmazsa olmaz koşuludur .Bu amaçlara ulaşmak için ulusal politika, plan ve stratejilerin serbest piyasa güçlerinin eline bırakılmadan belirlenmesi ve gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Ülkemizde henüz bütünlüktü bir bilim ve teknoloji öngörüsü yapılmamıştır. Kapitalist ülkeler ülkemize plansızlığı dayatırlarken; kendileri pazar ekonomileri için, kesinlikle planlama yaparlar ve stratejik değişken olarak bilim ve teknolojiyi kullanırlar. Türkiye stratejik öngörüyle kendi ulusal politikalarını belirlemelidir. Türkiye bilim ve teknolojiye yetkinleşme ve bunu ülkemiz ölçeğinde toplumsal ve ekonomik faydaya dönüştürme isteğiyle sistematik bütünlük, siyasi kararlılık, süreklilik, içerisinde ulusal bir strateji belirlemelidir. Teknolojiye egemenlikte ulusal mutabakat sağlanmalı, ulusal ölçekte teknoloji öngörüsü yapılmalıdır.

Öte yandan bilişim ve iletişim alanında yaşanan hızlı gelişmeler, ülkelerin toplumsal, ekonomik, kültürel yapısını olduğu kadar yönetim yapısını, planlama, uygulama, iş süreçlerini ve örgütlenmesini de değişime uğratmaktadır.

Bu değişimin toplum yararına yönlendirilebilmesi, **ülke kalkınmamızda kaynaklarımızın planlı ve etkin biçimde kullanılabilmesi; merkezi ve yerel yönetimlerimizde insan öncelikli demokratik bir yönetimin gerçekleştirilebilmesi için Ulusal Bilgi Sistemi'nin kurulmasına gereksinim vardır.**

4.2-Doğal Kaynaklar

Doğal kaynaklarımızın önemli bir bölümü olan madenlerimiz tükenebilir, yenilenemez ulusal zenginliklerimizdir. Madenlerimiz sanayiimizin, kömürlerimiz enerjinin temel girdileridir.

Bu özelliklerinden dolayı önemli bir istihdam sağlayan madencilik, ara ve son ürün yatırımlarıyla da yüksek katma değer yaratmakta ve bölgeler arası gelir dağılımındaki dengesizliklerin azaltılmasına katkıda bulunmaktadır.

Ülkemizin jeolojik özellikleri küçük-orta rezervli ancak çok çeşitli maden yataklarının oluşmasına olanak tanımaktadır. Bu nedenle ülkemiz maden çeşitliliği bakımından zengindir. Bor madeninde dünyanın en büyük, tronada ikinci büyük rezervine, en yüksek tenörlü kromuna sahibiz. Ayrıca dünyadaki mermer, zeolit, pomza, sölestin ve toryum gibi rezervlerinin önemli bölümü ülkemizde bulunmaktadır.

Yaklaşık sekiz bin yıllık madencilik geçmişi olan ülkemizde, maden aranması, bulunması ve işletilmesi artık daha da zorlaşmaktadır. Bu anlamda madencilik çalışmaları artan ölçüde bilgi, yatırım, teknoloji, koordinasyon gerektirmekte ve yatırım riski taşımakta ve devletin desteğine gereksinim duyulmaktadır.

Doğal kaynakların en önemli özelliği; hiçbir topluluk, sınıf ya da katmanın emeği karşılığı üretilmemiş olması nedeniyle, hiç kimsenin herhangi bir gerekçeyle sahiplenme hakkı iddia edemeyeceği ve dolayısıyla tanımı gereği bu kaynakların tasarruf hakkının kamuda olması gerektiğidir. Kamu, bu kaynakların insanlığın hizmetine nasıl sunulacağına karar verme hakkına sahip olmalıdır.

Madencilikte de ulusal bir politika olmaması, madencilik üretimine salt bir ihracat kalemi olarak bakılmasını gündeme getirmiştir. Oysa, hammadde yağması emperyalizmin tarihsel sömürü yöntemlerinden biridir. Sömürge, yan-sömürge, yeni sömürge ülkelerdeki işbirlikçilerle birlikte çok ucuza elde edilen hammaddeler, gelişmiş ülkelerde işlendikten sonra tekel fiyatlarıyla yine aynı ülkelere mamul madde olarak satılır ve böylece iki yönlü sömürüye yol açar. Son yıllarda kimi ara ya da son ürünlerin hammadde sahibi ülkelere bırakılması, gelişmiş ülkelerin katma değeri daha yüksek alanlara kaymasının bir sonucudur. Uluslararası sermaye artık ucuz hammadde ve işgücünün bulunduğu coğrafyaları son-ürün üretimi için tercih edebilmektedir. Bu yaklaşımda, bu ülkelerde gelişen çevre hareketlerinin etkisi olduğu gibi, kar, dolayısıyla sömürü oranlarının artırılması hedeflenmektedir.

Hiçbir zenginleştirme ve son-ürün madde üretimi sürecine sokulmadan gelişmiş ülkelere sevk edilen bu zenginliklerimizin hammadde olarak satılması açık bir yağmadır. Bu hammaddelerin ara-ürün ve son-ürün olarak üretimi istihdam, katma değer, ülke ve toplum çıkarı açısından gereklidir. Bunun için bilimsel bilgi, yatırım, istihdam, katma değer, teknoloji, koordinasyon, yatırım riski vb. gözetilen planlı bir madencilik politikasının belirlenmesinin yanında, madencilik üretiminde rol alan bütün tarafların söz ve karar sahibi olduğu, üretimden pazarlanmasına kadar kamu mülkiyetini esas alan bir anlayışın yerleşmesi gerekmektedir. Bu durum karın maksimizasyonunu amaçlayan özel girişimcilik yerine, ülke çıkarlarını ve kamu yararını gözetilen kamu girişimciliğini akılcı kılmaktadır. Bu alanda kurulmuş kamu işletmeleri ülkemizin gereksinimlerine yanıt verecek birikim ve yetkinliktedir.

Bir diğer doğal kaynağa gelirsek; ülkemizde her yıl milyonlarca m3 toprağın erozyon sonucu yitirildiği gözönüne alınarak bu doğal kaynağı koruyucu önlemlerin alınması ve arazi kullanım potansiyel haritaları ve planlamaları ile sağlıklı yerleşim alanları oluşturulmalı ve bu doğal kaynak bir rant alanı olmaktan çıkarılmalıdır.

Öte yandan salt kalkınmacı bir retorikle, insanı ve çevreyi dışlayan, her şeyi ekonomik, indirgemeci bir çerçevede algılayarak, uluslar arası sermayenin acil ve azami karı uğruna ülkemizi ve gezegenimizi yaşanmaz hale getirecek olan kimi madencilik yöntemlerinden acilen vazgeçilmelidir. Bilimsel araştırma ve mühendislik uy-

gulamalarının insana ve doğaya en az tahribatın verilmesine yönelik çabalar demokratik platformlarda tartışılarak ve bu tartışma tüketilerek ve nihayet halkın oluru alınarak çözüm önerileri oluşturulmalıdır.

4.3 -Enerji

Ülkemizin birincil enerji kaynakları başta petrol, kömür, doğalgaz olmak üzere büyük oranda dışa bağımlıdır. Son yıllarda izlenen politikalarla, elektrik enerjisi sektöründe de büyük oranda dışa bağımlılık tercih edilmiş ve hidro-elektrik potansiyelimizin %30'u, kömürün %20'si, jeotermal potansiyelimizin %2,97'si ve rüzgar potansiyelimizin sadece %0, 1 'i değerlendirilmişken; elektrik enerjisi üretiminde %3S oranında doğalgaz kullanımına yönelinmiştir. Böylelikle hem elektrikte marjinal maliyetler artmış hem de dışa bağımlı doğalgazda, sadece tek bir ülkeye bağlanılarak ciddi bir risk üstlenilmiştir.

Enerji sektörü son onbeş yılda, en az on kez yeniden yapılandırılmıştır. Her atılan adım sektör sorunlarını biraz daha derinleştirmiş ve teknik ağırlıklı, teknolojik birikim ve tecrübe gerektiren sektör, siyasal olarak örgütlenmiş ve sektör bilinçli bir şekilde çökertilmiştir. Yıllar itibariyle yatırımlar düşmektedir. Bakım-işletme faaliyetleri aksamakta ve bir dizi hizmet taşeronlaştırılarak, hem hizmet kalitesinde bir düşüş yaşanmış hem de yolsuzlukların önü açılmıştır.

Sektör, örgütlü suç çetelerince adeta bir soygun aracına dönüştürülmüştür. Özelleştirmeler sonucu, sektörde ciddi bir işsizlik yaşanmaktadır.

Doğalgaz temini konusunda, abartılı projeler ve projeksiyonlar yapılmakta ve bu projeksiyonlar doğrultusunda ekonomik, teknik ve siyasal altyapıları iyi örgütlenilmeden, bir dizi projeye girilmektedir. Bu projelerle ilgili yolsuzluk söylentilerinin artması bir yana, ülkemiz ne şekilde değerlendirileceği belli olmayan bir doğalgaz serüvenine sürüklenmektedir .

Son yıllarda çevre faktörü göz ardı edildiğinden, enerji üretiminde ciddi çevre sorunları yaşanmaktadır.

Linyitlerimiz, termik santrallerde değerlendirilmediği gibi; hava kirliliği vb gerekçelerle ısınma amaçlı kullanımlarda da yabancı kömüre yönelinmektedir. Oysa belli işlemlerden sonra, yerli linyitlerin değerlendirilmesi olanaklıdır .

Ülkemizin petrol rezervi sağlıklı bir şekilde araştırılmadığı gibi, arama-geliştirme faaliyetleri de yetersizdir. Bu eksiklikler giderilmelidir.

Yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanılması, enerji kayıplarının giderilmesi ve genel anlamda enerji tasarrufuna ilişkin teknolojik araştırmalar için kaynak sağlanmalıdır.

4.4-Kentleşme ve Yerel Yönetimler

Kentleşme, Yirminci yüzyılın özellikle ikinci yarısında büyük hız kazanmıştır. Bugün Türkiye gibi ülkelerde hızlı nüfus artışı, plansızlık, dengesiz gelişme, göç, arsa spekülörlüğü, kamusal alan denetimsizliği, kültürel yabancılaşma, kent yoksulluğu, kente karşı suç, kaçak yapı, gecekondulaşma vb. parametrelerle kendisini açık bir şekilde ortaya koyan "çarpık kentleşme" yaşanmaktadır.

1980 sonrası süreçte, Türkiye makro ekonomik politikalarında, esasen uzun yıllar boyunca tam uygulamadığı "planlı kalkınma"dan bütünüyle vazgeçmiştir. Büyüme dengesiz gerçekleşmiş; kutuplaşmış kentler, planlama olgusunun hiyerarşik olarak fiziki planlara yansıtılamamasının getirdiği öngörü eksikliği ile spekülatif arsa rantlarına dayalı kentsel yağmaya teslim edilmiştir. Barınma hakkı olan "konut"u, kırsaldan kente nitelsiz işgücü olarak göçen milyonlarca yoksul insana, alt yapılı arsa üretimi olarak sunamayan yerel yönetimler; yaşanabilir, güvenli ve dayanıklı yapı sürecinde kamusal alan denetiminde de yetersiz kalmışlar, daha da ötesi bu konuda bilimsel gerçekleri dışlayan bir kurumlaşma içerisinde olmuşlardır.

Uzun bir süredir gündemde tutulan ve "reform" olarak getirildiği öne sürülen "Yerel Yönetimler Yasa Tasarısı" ile işletmecili belediyecilik ve "Gayri Menkul Yatırım Ortaklığı" çerçevesinde kent ve imar rantlarının, özelleştirmelerin, kamu arzilerinin satışlarının önü açılacaktır.Yasa Tasarısı, toplum yararına olarak yeniden düzenlenmelidir.

Deprem sonrası süreçte oldu-bittiyle dayatılan ve aslında yaşanabilir, güvenli, dayanıklı yapı üretim ve denetimi sürecini iyileştirmek yerine sermayeye ticari bir alan olarak teslim eden ve TMMOB'nin yetkilerine müdahale eden 4708 sayılı yapı denetim kanunu yürürlükten kaldırılmalıdır. Öte yandan Türkiye'de kuralsız yabancı sermayenin uygulamalarına örnek oluşturan on sekiz adet Serbest Bölge kamusal denetime ait bütün mevzuatı dışlayan ve sendikal örgütlenmeyi engelleyen içeriği ve yapılaşması nedeni ile kaldırılmalıdır. Serbest Bölgelerin, küreselleşme ideolojisinin bir uzantısı olduğu gözden kaçırılmamalı, toplum yararı gözeten yargı süreçleri işletilmelidir.

Kamu arazileri bütçe açıklarını kapatmak için, "kaynak paketi" adı altında kelepir fiyatlarla satılmamalı; "yurttaşlarımızın eşit yararlandırılacağı düzenlemeler" için kamu elinde tutulmalıdır.

Parçacı ve yasak savıcı imar uygulamaları kaldırılmalı; imar, gecekondu ve orman afları yasaklanmalı, su havzaları korunmalı, kente karşı suç tanımı yasal ve toplumsal yaptırımlarla güvence altına alınmalıdır.

Topraktaki mülkiyet hakkının kentsel gelişmeyi yönlendiren, rant yaratmayı ve bu rantlara el koymayı belirleyici bir hak olmaktan çıkarılması; kent planlamasının kent topraklarının toplum yararına kullanılmasını sağlayan bir işleve kavuşturulması için imar haklarının toplumsallaşması zorunludur.

Araziye dayalı planlamalar yeni yerleşim bölgelerinin belirlenmesinden başlayarak, metropoliten ve kentsel yerleşimlerde oluşmuş sorunların çözümünde bilimin ve tekniğin ışığında doğru kararların üretilmesi için Coğrafi Bilgi Sistemleri (CBS) ve Kent Bilgi Sistemleri (KBS)'nden mutlaka yararlanılmalıdır.

4.5 -Ulaşım

1950'lerden sonra karayolu taşımacılığını esas alan siyasal iktidarlar ülkemizi içinden çıkılmaz bir felaketin içinde bırakmıştır. Karayolları insan mezbahalarına dönüşmüş, demiryolu ve denizyolu gibi düşük maliyetli, hızlı ve sağlıklı toplu taşıma olanakları bir yana itilmiştir. Bugün iç taşımacılıkta deniz yolunun payı ancak binde iki dolayındadır.

Öte yandan sanayinin bir malzeme hareketi olması nedeni ile de, ulaşım da deniz ve demir yollarının kullanılmaması, sanayinin rekabet gücünü olumsuz etkilemektedir.

Çağımızın en dinamik ve önemli sektörlerinden birisi olan ulaştırma sektörüyle ilgili olarak Ulaştırma Ana Planı 1983-1993 tarihinde ilk kez uygulamaya konulmuştur. Ancak ulusal kaynakların ve mevcut ulaşım altyapısının en verimli şekilde kullanılması, ulaşım taleplerinin en ekonomik ve rasyonel şekilde karşılanması çerçevesinde oluşturulan bu politikalar hiçbir şekilde uygulanmamıştır.

Ulaştırma sektörü ulusal politikaların temel alındığı planlı bir ekonomik program dahilinde ve bütünsellik içinde ele alınacak yeni bir ulusal ulaştırma ana planıyla düzen ve disiplin altına alınmalıdır.

Yük, yolcu ve özellikle uzak taşımalarda daha ekonomik olan demiryolu ve denizyolu esas alınmalı ve özendirilmelidir.

Demiryolu, denizyolu, karayolu, havayolu, boru hattı, kent içi ulaştırması gibi tüm alt sektörlerde; ciddi bir yük, yolcu taşıma bileşkesi oluşturulmalı. nitelikli insan kaynaklarının istihdam edilmesine ve eğitimlerine özen gösterilmelidir.

Denizyolu taşımacılığının yanısıra, iç su yolları taşımacılığının teknik ve ekonomik boyutları gözönüne alınmalıdır.

Entegre bir bölgesel kalkınma projesi olarak çerçevesi belirlenen GAP master planında, bölge dışına olan karayolu, demiryolu ve hava yolu bağlantıları ve deniz taşımacılığı da gözönünde tutulmalıdır.

İç su yolu ulaşımında kullanılacak yolcu taşıma tekneleri, feribotlar, kuru-sıvı yük taşıma, balıkçı tekneleri ve gezinti tekneleri vb. için büyüklük, hız, su yolu trafiği ve çevre koruma yönünden gerekli düzenleme ve sınırlamaları içeren mevzuat zaman geçirilmeden düzenlenmelidir.

Kent içi ulaşımında toplu taşıma çerçevesinde raylı sistemlerin uygulanmasına belirli standartlar getirilmeli, eskimiş teknolojilerin kullanılmasına izin verilmemelidir.

Karayolu taşımacılığını otomotiv ve petrol lobilerinin amaçları doğrultusunda yaşama geçiren ve kaynak israfına yolaçan yanlış otoyol politikalarından vazgeçilmesi, paralı geçişler kaldırılmalıdır.

Sanayileşmeye hem doğrudan hem dolaylı hizmet veren ulaştırma sektörümüzde; ülkemizin jeolojik, jeopolitik ve kültürel yapısı gözönüne alınarak, kent içi ana ulaşimleri da kapsayacak şekilde, ilke ve hedefleri ortaya koyacak uzun vadeli ulusal ulaştırma ana planı hazırlanmalı ve buna bağlı olarak ulusal ulaştırma politikaları belirlenmelidir.

4.6 -Çevre

İkinci Dünya Savaşı sonrası hızlı kapitalist büyüme ekolojik denge üzerinde büyük riskler yaratmış, küresel bir karakter oluşturan çevre sorunları, kapitalist sistemin bile geleceğini tehdit eder boyutlara gelmiştir.

1972 Stockholm "Çevre ve İnsan Konferansı" ile başlayan süreç yapılan bir dizi uluslararası zirve ve konferansa, yayımlanan dökümanlara, imzalanan uluslararası belgelere, çevre amaçlı proje ve kredilere, çevre kirliliğini önleme ve doğal kaynak kullanım verimliliğini yükseltmek üzere geliştirilmiş teknolojilere rağmen; yaşadığımız çevre tahrip olmuş, yaşanmazlık tehlikesi ile karşı karşıya kalınmıştır.

Çevre sorunlarının çözümünde teknolojik gelişmelere dayalı önlemler önemli bir çözüm aracı olarak sunulmakta; bu ise gelişmiş ülkeler için karlı bir alan yaratmaktadır. Öte yandan geri teknoloji ve çevreyi kirleten sanayi dallarının geri kalmış ülkelere kaydırılması da bu ülkelerde yeni bir arayış olarak ortaya çıkmaktadır. **Endüstri Bölgeleri Yasa taslağı** ardında bu arayışın ülkemize yansımaları görmek mümkündür. Az gelişmiş ülkeler açısından madalyonun öteki yüzü ise, dışa teknolojik bağımlılık, yeni dış borçlanmalar ve faiz yükleri olarak kendini göstermektedir.

Çevre sorunlarının serbest piyasa mekanizmalarına müdahale etmeden, planlamayı kalkınmanın bir gereği olarak ele almadan ve yaşam alanlarımıza hükmeden sermaye hareketlerinin kuralızlığını bir sorun olarak görmeden, sosyal devletin tasfiyesine yolaçan olumsuzlukları neden-sonuç ilişkisi içinde değerlendirmeden; **çevrenin ve doğal kaynakların geleceğe bırakılmasında sürdürülebilir kalkınma gibi bazı kavramlarla yol almak sorunu çözme yetmeyecektir.**

Termik santraller, çevre kirliliği yarattıkları yargı kararları ile de sabit olmasına karşın, kirlilik önleyici üniteler kurulmadan işletilmeye devam edilmektedir. Tüm bilimsel gerçeklere ve yüksek çevre riskine rağmen nükleer santrallerin yapılmasında ısrar edilmektedir. Çevre hakkını, yaşadığı coğrafyada gerçekte "yaşam hakkı" olarak isteyen Bergama köylüsüne rağmen, altın madenlerimiz girdiği her ülkenin doğasını kirleten, damgalanmış uluslararası tekellere peşkeş çekilmektedir. Verimli tarım topraklarımız sanayiye açılmakta, su kaynaklarımız kirlenmekte, su havzalarımız yapılaşmaya açılmakta, çölleşme ve erozyon baş göstermekte, flora ve fauna ciddi boyutlarda zarara uğratılmaktadır.

Çevre sorunları ulusal ve uluslararası boyutta yaşanan politik ve ekonomik süreçleri değiştirme ve dönüştürme çabası olmadan çözümlenemez. Sağlıklı bir çevrede yaşama hakkı, geri kalmış ülkeler açısından bağımsızlık ve demokrasi sorununun bir parçasıdır.

4.7 -Eğitim

Eğitimin amacı bilimsel düşünme yetisine sahip, sorgulayıcı, araştırmacı, yaratıcı, özgürce düşünüp karar verebilme bilincine erişmiş ve toplumsal sorumluluk taşıyan bireyler yetiştirmektir. Oysa, mevcut uygulamalar ülkesine ve toplumuna yabancı, insani ve toplumsal değerlerden uzak, bireyci ve teslimiyetçi bir insan tipinin yaratılmasına hizmet etmektedir. Ulusal kalkınma politikalarından soyutlanmış eğitim bütünüyle bir ticaret alanına dönüştürülmektedir. Öğretim elemanlarımız eğitim ve araştırma yapma olanaklarından yoksundur. 1980'lerden sonra bu olumsuzlukların kay-

nağı olan YÖK düzeni bütün siyasi partilerin seçim vaatlerine karşın yerinde durmaktadır.

YÖK egemenliğindeki üniversitelerin plansız eğitim politikası gereksinimlerin çok üstünde meslektaşımızı işsizliğe mezun etmektedir. Azgelişmiş yörelerdeki 'gecekondü üniversiteler'de bile Jeoloji Mühendisliği bölümleri açılıyor olması eğitimin niteliğini düşürmekte, mezun olan mühendisler arasında derin uçurumlar yaratmaktadır.

Ülkemizdeki eğitim yapısı, temel eğitimden yüksek öğrenime, ana okullarından meslek edinme ve geliştirme eğitimlerine kadar yaşamın her alanında bir bütün olarak ele alınıp bilimsel ve demokratik düşünceler ışığında, ülkenin ve halkın çıkarları doğrultusunda yeniden düzenlenmelidir. Üniversitelerde bilimsel ve yönetsel özerklik sağlanmalı, eğitim her kademedede eşitlikçi ve parasız olmalıdır. Ülkemizin bilim ve teknoloji politikaları temelinde ulusal stratejik kalkınma programlarını uygulayabilmesi için; eğitim sisteminde tüm çalışanların, çalıştıkları alanda her türlü üretim bilgisine sahip, araştırmacı özellikleri gelişmiş, eğitilmiş insan yaratmayı hedefleyen yapısal bir reforma gereksinimi bulunmaktadır.

5. YÖNETİM KURULU ÇALIŞMALARI

Mesleki çıkarların toplumcu bakış açısıyla savunulmasını amaçlayan bir mesleki örgütlenme anlayışı izlenmiştir. Bu anlayış yalıtılmış, dışlanmış, atomize edilmiş bireyler yerine üyelerimizin başta mesleki olmak üzere her ortamda kendilerini geliştirebilecekleri ortamların oluşturulmasının araçları üzerinden yeni örgüt birimleri yaratılmıştır. Yeni birimler yaratılırken örgütümüzün sağlıklı büyüme koşullarının olmazsa olmaz koşulu, kurumsallaşmanın temeli odamızın tüzük ve yönetmeliklerinin de güncellenmesi yapılmıştır. Yeni şube, il ve işyeri temsilciliklerinin oluşturulmasının yanında ilerki bölümlerde ayrıntılı bir şekilde verilen, mekansal düzenlemeler, bilimsel ve teknik etkinlikler, danışma kurulları, temsilci ve üye toplantıları, çeşitli organ ve komisyona işlerlik kazandırılması, yayın etkinlikleri, öğrenci ve akademisyen ve işsiz meslektaşlarla ilişkiler, sendikalar ve diğer demokratik kitle örgütleriyle ilişkiler, aynı zamanda örgütlenme çalışmalarımızın ana yöntemlerini oluşturmuştur.

5.1 Odamıza Kazandırılan Mekanlar ve Düzenlemelerimiz

Dönem başında tüm şubelerimize kendi mekanlarını kazandıracağımıza söz vermiştik. **Kaynaklarımızı verimli, etkin ve tasarruflu kullanarak** bu sözümüzü